

Šiluvos žinia

2007 m. rugpjūtis Nr. 2

„Su Marija garbinti Dievą“

Šventasis Tėvas Benediktas XVI enciklikoje *Deus Caritas est* sako: „Marija dinga tuo, kad nori aukštinti ne save, bet Dievą. Ji yra nuolanki: nori būti tik Viešpaties tarnaitė (plg. Lk 1, 38. 48). Marija žino, kad prie pasaulio išganymo gali prisidėti ne per savo darbus, bet atiduodama save veikiančiojo Dievo dispozicijai. Ji yra vilties moteris: tiktai dėl to, kad ji tiki Dievo pažadais ir laukia Izraelio išganymo, angelas gali prie jos prisitarti ir pašaukti lemiamai pasitarnauti šių pažadų labui. Ji yra tikėjimo moteris: ‘Laiminga įtikėjusi’ (Lk 1, 45), – sako jai Elzbieta. Tas *Magnificat* – tarsi, taip sakant, jos sielos atvaizdas – aiškiai nuaustas iš Šventojo Rašto siūlų, Dievo žodžio siūlų. <...> Ji kalba ir mąsto Dievo žodžiu, ir jos žodis kyla iš Dievo žodžio. Be to, matyti, kad jos mintys atitinka Dievo mintis, kad jos valia ir Dievo valia vieningos. Giliai perskverbta Dievo žodžio, ji galėjo tapti įsikūnijusio Žodžio motina. Giliausiai Marija yra mylinti moteris. Kaip kitaip galėtų būti? Kaip tikinti ir mąstanti Dievo mintimis bei norinti to paties, ko ir Dievas, ji negali būti kitokia – tik mylinti“ (*Deus Caritas est*, 41).

Marija mus labiausiai patraukia garbinti Dievą. Ji tokia žmogiškai artima, kad apmąstydami šiuos enciklikos žodžius nesunkiai galime juos pritaikyti kiekvienam švento ir kilnaus gyvenimo žmogui. Tai kartu giliausiai suvoktas mūsų žmogiškumas, kilniausiai išgyventa Dievo meilė, labai gyvenimiškas mūsų šventumo kelias, pats tikriausias Dievo garbinimas, teisingas maldingumas, tobuliausias krikščionio santykio su Dievu ir žmonėmis pavyzdys. Taip būdama artima Dievui ir mums, ji savo meile mums labai suprantamai papasakoja visą Evangelijos – Gerosios naujienos slėpinį. Ji padeda mūsų gyvenimą perkelti į Evangelijos puslapius ir tapti Jėzaus stebuklingų darbų bei viso išganymo įvykio dalyviais. Padeda tapti tikrai į Dievą tikinčiais žmonėmis.

Jėzaus kryžius ir Prisikėlimo džiaugsmas gyviausiai išpaustas Marijos gyvenime ir širdyje. Tai dvi didžiausios tikėjimo ir gyvenimo patirtys. Panašiai ir mūsų Dievo garbinimas visu gyvenimu yra lydimas šių neperskiriamų patirčių. Ypatingu būdu Viešpaties kančios ir Prisikėlimo slėpinyje dalyvaujame švęsdami Eucharistiją. Todėl krikščioniškas gyvenimas, talpinantis savyje kančią ir džiaugsmą, nuolat maitinamas Gyvenimo duona ir Dievo žodžiu, yra tikrasis žmogaus gyvenimas. Gyvenimas pagal Kūrėjo planą ir mintį. O ji, Dievo Motina, po kryžiumi Atpirkėjo valia ypatingu būdu tapusi ir žmogaus motina, yra tobuliausio žmogaus pirmavaizdis. Ji – Naujojo dangaus ir Naujosios žemės Motina, pačia kilniausia motinos širdimi mylinti visus šios žemės vaikus.

Vyskupas Jonas Ivanauskas,
Kauno arkivyskupijos augziliaras

O Dievo Motina, mes trokštame iškelti iš užmaršties griuvėsių Tavo apsireiškimo garbę <...> ir Tavo padedami išmelsti mūsų kraštui gyvo tikėjimo dvasią.

Iš maldos Marijai, apsireiškusiai Šiluvoje

Dievo užmojis žmogui – paversti pasaulį meilės ir gyvybės vieta

Pasirengimo Šiluvos Švč. M. Marijos apsireiškimo Jubilejui programa pateikia biblinius-teologinius akcentus, į kuriuos, laukdami didžiojo Jubilejaus, turime progą labiau įsigilinti, idant Išganymo istorija, Dievo planas žmonijai, Marijos vaidmuo jame ir mūsų pačių bendradarbiavimas taptų mūsų savastimi, o tikėjimo istorija taptų mūsų gyvenimo istorija.

Pradėdami straipsnių ciklą programoje nurodytomis temomis, pateikiame svarstymus apie pradžią pradžią, apie pirminį Dievo užmojų žmogui – pašaukimo į šventumą ir bendradarbiavimo su Kūrėju kelią. Juk tam Viešpats pašaukė ir Mariją, kaip šaukia ir kiekvieną kūrinį būti jo malonės įrankiu.

„Dievas sukūrė žmogų pagal savo paveikslą, pagal savo paveikslą sukūrė jį; vyrą ir moterį; sukūrė juos“ (Pr 1, 27)

Pasaulio ir žmogaus sukūrimo slėpinys, kaitinantis mūsų vaizduotę bei žadinantis smalsumą, atveria mums pirminį Dievo užmojų žmogui.

„Dievas tarė“

Šventojo Rašto Pradžios knygos pirmuose dviejuose skyriuose daug vietos skiriama visatos ir žmogaus kilmei. Svarbu pastebėti, kad negalima Šv. Rašto pasakojimo suprasti pažodžiui arba laikyti jo moksliniu veikalu. Jis, kupinas šventimo, Kūrėjo garbinimo nuotaikos, hebrajiškai (kalba, kuria yra parašytas) skambėtų kaip poezijos kūrinys, panašus į himną. Tai giesmė Dievui, kuris sutvėrė „dangų ir žemę“.

Pasakojime apie sukūrimą net 10 kartų kartojasi žodžiai: „Dievas tarė.“ Tuo norima pasakyti, kad vyksta kažkas svarbaus, nes Dievas yra Kūrėjas, visa ko Priežastis, o Jo žodis yra veiksmingas. Kai mes kažką sakome, tai neviršta tikrove, o kai Dievas byloja, Jo žodis veikia. Pranašo Izaijo lūpomis Viešpats kalba: „Kaip lietus ir sniegas nukrinta iš dangaus ir negrįžta atgalios, kol nepalaisto žemės, kad dygtų ir želtų joje augalai, kad neštų sėklą sėjėjui ir duoną alkanam, taip ir žodis, išeinantis iš mano burnos: jisai nesugrįš pas mane bergždžias, bet įvykdys, ko trokštu, ir atliks, ko siūstas“ (Iz 55, 10–11).

Pradžios knygos pasakojime Viešpačiui ištarus žodį, atsiranda kas nors „gera“. Žodis „gera“ kartojasi 7 kartus ir tuo tarsi pabrėžiama, jog pasaulis ir visa, kas jame, yra pozityvu, gera. Tuo tarsi „užantspauduojuama“ biblinė mintis – pasaulis geras, jo tvarka kilusi iš paties Dievo tarto žodžio. Neveltui apaštalas Paulius sako: „Kiekvienas gi Dievo kūrinys yra geras, ir niekas neatmestina, kas priimama su padėka, – juk visa tai pašventinama Dievo žodžiu ir malda!“ (1 Tim 4, 4–5).

Gera būti vyrui ar moterimi

Pasakojimo apie visatos kūrimą viršūnė Šventajame Rašte yra žmonijos sukūrimas ir jos palaiminimas. Vyras ir moteris yra visatos „piramidės“ viršūnė. Žmogus hebrajiškai reiškia *ha'adam* (iš čia kilo vardas Adomas), – tai ir vienas konkretus žmogus, ir visa žmonių giminė. „Kaip vyrą ir moterį“ pažodžiui verčiant būtų kaip „vyriską ir moterišką esybę“. Šie žodžiai pagrindžia prigimtinių vyro ir moters lygybę, nes jie abu yra Dievo paveikslas. Matome, kad žmogaus kilnumas – būti panašiam į Dievą, tačiau žmogus yra visiškai Dievo paveikslas tik *kaip vyras ir moteris, kaip dviejų lygiateisių būtybių vienybė*. Būdami ir veikdami drauge, vyras bei moteris gali pasiekti meilės ir bendrystės pilnatvę. Sukurdamas *drauge* vyrą ir moterį Dievas norėjo jų *vieno kitam*. Vyras ir moteris yra sukurti

„vienas kitam“ ne todėl, kad Dievas juos būtų sukūręs „pusinius“, „nepilnus“; jis juos sukūrė bendrystei, kurioje vienas kitą mylėdami gali vienas kitam pagelbėti, nes būdami vyras ir moteris yra lygūs bei papildo kits kitą. Todėl Katalikų Bažnyčios katekizmas sako: „Būti vyrui“, „būti moterimi“ yra gera, ir to norėjo Dievas: vyro ir moters orumas nesunaikinamas ir duotas jiems paties Dievo, jų Kūrėjo“ (KBK, 369).

Dievo bendradarbiai

Žmogui reikia kito žmogaus, vyrui – moters, moteriai – vyro. Iš Biblijos žinome, kad sukūręs Adomą Dievas pamatė, kad žmogui sunku būti vienam. Joks gyvas padaras negali būti tinkamas bendrininkas žmogui. Todėl „Viešpats Dievas tarė: Negera žmogui būti vienam. Padarysiu jam tinkamą bendrininką“ (Pr 2, 18).

Moters kūrimas yra paslaptinas veiksmas. Pagal Biblijos pasakojimą ji kuriama iš paties žmogaus kūno. Tuo pabrėžiama, kad moteris skiriasi nuo gyvūnijos ir yra visapusiška vyro anterininkė. Pradžios knygoje skaitome: „Dievas užmigdė žmogų kietu miegu“ (Pr 2, 21). Dievas veikia kaip chirurgas (užmigdo, išoperuoja kaulą ir iš jo padaro moterį) arba kaip skulptorius, dirbantis su medžiaga. Nugramzdinimas į miegą reiškia Dievo veikimą už žmogaus sąmonės ribų.

ATRASTI NAUJĄ GYVENIMĄ JĖZUJE KRISTUJE

„Tejvyksta manyje Tavo žodis“

Moters sukūrimas yra Dievo dovana žmogui – vyrui. Moteris yra paskutinis Dievo, tarsi puikaus menininko, kūrinys, galėtume pasakyti, kūrimo viršūnė ir šedevras. Viešpats vyrui skiria „panašų į jį“ (hebrajų kalba reikštų atitinkamą jam). Moteris yra jam lygi savo prigimtimi, bet netapati savo lytimi. Todėl ji yra žmogaus – vyro antrininkė ir papildymas. „Ši pagaliau yra kaulas mano kaulų ir kūnas mano kūno. Ši bus vadinama Moterimi, nes iš jos Vyro ji buvo paimta“ (Pr 2, 23), – taip sušuko žmogus, išvydęs moterį, jos asmenyje radęs save atitinkančią bendrininkę. Vyras sveikina moterį, nes supranta šį atitikimą. Adomo pasakymas parodo ir glaudų ryšį, kuris jau nuo žmonijos aušros vienija vyrą bei moterį. Katalikų Bažnyčios katekizmas sako: „Kai Dievas atvedė vyrui moterį, kurią „padarė“ iš jo šonkaulio, vyras sužavėtas sušuko, išreikšdamas meilę ir bendrystę... Vyras įvertina moterį kaip antrąjį „aš“, kaip toki pat žmogų“ (KBK, 371).

Didingas Pradžios knygos pasakojimas apie vyro ir moters sutvėrimą mums atveria Kūrėjo sumanymą žmonijai. Nors veikiamas savo meto kultūros ir pasaulėjautos, įkvėptasis šio pasakojimo autorius pirmiausia mums siekia parodyti žmogaus kilnumą, nes „Dievas sukūrė žmogų pagal savo paveikslą“ (Pr 1, 27). Tad sutverdamas moterį Dievas numato ją kaip vyro bendradarbę, pagalbininkę, lygią vyrui gyvenimo draugę ir partnerę, vykdančią dievišką valią, įgyvendinant Kūrėjo planą žmogui: „Dievas juos palaimino, tardamas: „Būkite vaisingi ir dauginkitės, pripildykite žemę ir valdykite ją!“ (Pr 1, 28). Tik santuokoje šis palaiminimas yra išpildomas. Perduodami gyvybę savo palikuonims, vyras ir moteris – sutuoktiniai ir tėvai – ypatingu būdu yra Kūrėjo bendradarbiai. Papildydami vienas kitą, vyras ir moteris yra pašaukti bendradarbiauti su Dievu, jo kuriamajame darbe paverčiant šį pasaulį meilės ir gyvybės vieta.

Tomas Viluckas

Šv. Tomas Akvinielis savo garsiojoje giesmėje, garbindamas Viešpatį Švenčiausiąjame Sakramente, džiaugsmingai sušunka: „Ave verum Corpus natum de Maria Virgin“ („Sveikas, tikrasis [Viešpaties] Kūne, gimęs iš Mergelės Marijos“). Laiške galatams taip pat minima Mergelė Marija: „Atėjus laiko pilnatvei, Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters“ (Gal 4, 4). Tačiau Marija, jai patikėta misija tapti Dievo Motina būdama labiausiai išaukštinta iš visų žemės kūrinių, rodo mums patį didžiausią nuolankumo pavyzdį.

Evangelijos pagal Luką pradžioje išsamiai pasakojama, kaip įvyksta Dievo Sūnaus įsikūnijimas: angelas Gabrielius Dievo pasiunčiamas pas mergaitę iš Nazareto, vardu Marija. Jis apreiškia jai du dalykus: pirma, kad ji yra „malonėmis apdovanotoji“, graikiškai *kecharitomenė*. „Charis“ reiškia dovana, malonė, „kecharitomenė“ – pripildyta dovanų, turinti jų apstybę. Taigi, Marijai pasakoma, kad ji yra išskirtinė, kitokia Dievo akyse, nes jis išsirinko ją ir išskirtinai apdovanojo, panašiai kaip ir Išrinktąją tautą iš kitų tautų tarpo, sudarydamas su ja Sandorą. Kita angelo žinia dar labiau pribloškia: Marija sužino, kokia yra jos, kaip „kecharitomenės“, t. y. apdovanosios, misija: „Štai tu pradėsi išcioste ir pagimdysi sūnų, kurių pavadinsi Jėzumi. Jis bus didis ir vadinasis Aukščiausiojo Sūnus“ (Lk 1, 31). Marija taip atsako: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man kaip tu pasakei“ (1, 38). Matome, jog Marija nesiima veikti savo jėgomis, nes supranta, kad žmogui tai neįmanoma. Ji taria: „Tebūna man kaip tu pasakei“; išvertus pažodžiui: „tejvyksta manyje tavo žodis.“ Taigi Marijos didybė yra ta, kad ji visiškai ir absoliučiai leidžia veikti Dievui savo gyvenime, nekečia jokių sąlygų, nedaro kliūčių, nebrėžia jokių veikimui. Ir kartu nieko nepasilieka sau.

Žvelgdami plačiau, Evangelijoje pagal Luką rasime keletą tekstų, kurie iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti kaip tam tikra kritika Marijos atžvilgiu, tačiau jais iš tiesų pats Jėzus savo lūpomis išsako didžiausią jos išaukštinimą. Lk 8, 19–21 kalbama apie tikrąją giminytę su Jėzumi: „Mano motina ir mano broliai – tai tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jį vykdo“, o Lk 11, 28 – apie palaiminimą būti išrinktai tapti Mesijo motina: „dar labiau palaiminti tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo laikosi.“ Abiem atvejais, kai žmonės natūraliai labiau linkę matyti fizinį Marijos motinystės ryšį su Jėzumi, jis atkreipia dėmesį, kad Marijos asmenyje turėtume įžvelgti kur kas daugiau: artimas, netgi giminiškas ryšys

su Jėzumi atsiranda, vykdančią Dievo valią, taigi Marija yra pirmoji ir didžiausia Dievo valios vykdytoja. Visa savo būtimi ji įkūnija Dievo valią, ir Jėzui tai yra daug svarbiau, negu fizinė Marijos motinystė, nors jokių būdu neatmetamas ir pastarosios vaidmuo.

Kaip Marija sugebėjo tapti tokia, kuriai žmonijos istorijoje niekas iš žmonių dar neprilygo? Šios paslapties raktas yra nuolankumas – ne jausmas, bet visų pirma būseną, nusiteikimas Dievo atžvilgiu.

Evangelisto Luko užrašytoje *Marijos giesmėje*, paprastai vadinamoje *Magnificat*, sakoma: „nes jis [Dievas] pažvelgė į savo nuolankią tarnaitę.“ Kai kalbame apie Marijos nuolankumą, ši giesmė gali pasirodyti nesuderinama su tokia dorybe jau vien dėl to, kad Marija pati save vadina nuolankia, tarsi pasigiria savo dorybingumu. Iš tiesų šiuo atveju yra kitaip. Originaliame tekste Marijos lūpomis pasakyta „tapeinosis“; šis graikų kalbos žodis turi daugiau reikšminių atspalvių: jis reiškia ir nuolankumą, kaip kad yra lietuviškame vertime, ir skurdumą, menkumą, vargą. Dievo ir žmonių akivaizdoje Marija įvardija save kaip visišką menkumą, ji suvokia, kad visa jos didybė ir išaukštinimas „visose kartose“ yra gryna Dievo malonė, niekuo neužtarnauta dovana. Tuo pat metu, kai Marija mato tik savo menkumą, žmogiškosios prigimties skurdumą, Dievas regi Joje tikrą, nepriylgstamą nuolankumą, prisodrintą dėkingumo ir džiaugsmo nuostabomis Dievo dovanomis ir veikimu joje. Ir tai leidžia Dievui visiškai laisvai joje veikti, išlieti joje visą savo dievišką došumą ir meilę.

Troškimas, kad Dievo valia kuo tobuliau išsipildytų mūsų gyvenime, ir nuolankus supratimas, kad tik jis pats mummyse gali įvykdyti savo sumanymus, leidžia Dievui daryti nepaprastus dalykus kiekvieno krikščionio gyvenime.

Ses. Vitalija Fedaravičiūtė,
Švč. Nekaltosios Mergelės Marijos seserų
tarnaičių kongregacija

Šiluvos žemė pašventinta Dievo Motinos apsireiškimo

Keliais ir takeliais per išsibarsčiusius pušynus ir šilus keturis šimtmečius kasmet į Šiluvos šventovę vyksta tikintieji, kuriuos Viešpats pakviečia į Švenčiausios Motinos glėbį. Visi turime prašymų, kuriuos patikime jos skaisčiausiai širdžiai. Norime juos patikėti būtent čia, prie akmens, kuris yra nebylus ir tvirtas Švč. M. Marijos apsireiškimo liudininkas. Šioje vietoje, rodos, esame arčiau Dievo, labiau girdimi ir mylimi jo Motinos Marijos.

Kodėl žmonės vyksta į šventas vietas? Piligrimystė būdinga ne tik pastariesiems laikams, pasižymintiems mobilių priemonių gausa, ji nėra ir vien krikščionių tikėjimui būdinga maldiną praktika. Piligrimystė – religinio pasišventimo aktas; tai regima žmogaus religingumo ir suvokimo, kad jis nuolat yra kelyje, išraiška. Istorija liudija, jog krikščionys visada vertino piligriminę patirtį ir laikė ją vertingu Dievą garbinančiu veiksmu. Krikščionims piligrimystė gyvai primena, kad mūsų pareiga žemėje – tai pasiruošimas kelionei į Tėvo namus. Nuoširdus dalyvavimas maldingoje kelionėje tikinčiajam tampa dvasinės permainos bei atgaivos patyrimu, jau šiame gyvenime tiesiančiu tiltą pas Dievą. Todėl tikintieji nuo pirmųjų krikščionybės amžių lankydavo vietas, kurios ženklino Kristaus gyvenimo ir jo Bažnyčios istorinius įvykius, vietas, kurios liudijo gyvą šventųjų atminimą.

Viso pasaulio piligrimus ypač traukia Švč. M. Marijos garbei skirtos vietos. Lietuvos žemė nepaprastai apdovanota, nes ją nušvietė ir pašventino Švč. M. Marijos apsireiškimas. Mes, lietuviai, galime tik stebėtis ir liudyti Dievo malonės veikimą, kuriuo jis parodė savo palankumą tada, kai jauną Lietuvos krikščionybę alino skaudūs tarpkonfesiniai nesutarimai. Dievas panorėjo, jog šiame Lietuvos kampelyje išsipildytų apaštalo Pauliaus žodžiai: „Kur buvo pilna nuodėmės, ten dar apstesnė tapo malonė“ (Rom 5, 20). Marijos apsireiškimas Šiluvoje tapo tvirtu katalikybės ramsčiu ne tik to meto žmonėms, bet ir veiksmingu Dievo malonės laidu įvairių kraštų

tikintiesiems visais laikais. Per keturis šimtmečius kreipdamiesi į Šiluvos Dievo Motiną tūkstančiai maldininkų yra patyrę galingą jos užtarimą: atgavo dvasios bei kūno sveikatą ir įgijo nesuskaičiuojamą gausybę kitokių malonių.

Šiluva iš tikrųjų yra Dievo mums dovanota, stebuklais garsi jo Motinos šventovė. Istoriniai šaltiniai ir daugybė padėkos votų prie stebuklingojo Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslo Švč. M. Marijos Gimimo bazilikoje byloja maldininkų dėkingumą už patirtas malones. Neramu dėl to, kad šiandien apie dangiškujų dovanų patyrimą išgirstame gana retai. Kas atsitiko? Gal Šiluvos Dievo Motinos stebuklų skrynia išsisėmė? Vargu ar tai būtų tiesa. Reikia pripažinti, kad greičiausiai neturime pasitikėjimo ir gebėjimo čia pat, savo krašte, kur neveikia jokie egzotiniai motyvai, priimti Dievo malones arba drąsiai jas paliudyti kitiems. Dar praėjusio šimtmečio pradžioje Šiluvos klebonas kun. P. Katela, kreipdamasis į savo amžininkus, rašė: „Šaukia Dievo Motina ir dabar savo klystančius vaikus į save įvairiais stebuklais ir malonėmis, bet per didelis mūsų susirūpinimas žemiškais dalykais neleidžia išgirsti to šaukimo balso ir pamatyti iš jos mylinčios širdies mums trykstančių malonių.“ Šie žodžiai tarsi palikimas palietė ir mūsų kartą. O įdomumo dėlei dera pastebėti ir vieną lietuviško charakterio bruožą, atsispindintį liaudies patarlėje – geriausia ten, kur mūsų nėra. Galbūt dėl minėto bruožo šiandien daug lietuvių maldininkų tikėdamiesi stebuklo vyksta į piligrimines keliones po visą pasaulį, o vie-

na pirmųjų seniausių Švč. M. Marijos apsiareiškimo vietų Europoje – Šiluva, Lietuvos šventovių šventovė, neretai aplenkiamą.

Ir šiandien Dievo Motina kviečia tikinčiuosius atvykti į Šiluvą. Vadovaudamiesi šio pasaulio išmintimi galime teigti, kad Dievas mūsų maldas išklauso kiekvienoje vietoje, ir būsimė teisūs. Tačiau Šiluva yra pašventinta Dievo Motinos apsiareiškimo įvykio. Juk būtent čia, šiame žemės kampe, Dievas leido savo Švč. Motinai kreiptis į mus ir parodyti tiesos kelią klystantiems savo vaikams, kurie, galbūt neturėdami blogos valios, tačiau būdami užsiėmę šio pasaulio reikalais, pamiršo jos ir Amžinojo Dievo Sūnaus tikrąjį garbinimą. Taip gali atsitikti ir atsitinka kiekvienam. Todėl maldinga tikinčiojo kelionė į Šiluvą nuostabiausiai paliudija asmenišką padėką už maloningą ir atlaidžią Dievo meilę mums. Vykdami į šią kiekvienam lietuviui brangią šventovę, atsitraukdami nuo įprasto gyvenimo, kreipiame mintis prie dieviškų dalykų ir taip įprasminame kasdienius rūpesčius. O dėkodami už Dievo Motinos apsiareiškimą Šiluvoje malda ir atgaila pripildome savo širdis troškimo dvasiškai tobulėti bei sutvirtiname pasiryžimą sekti Jėzaus pėdomis.

Teol. lic. Vilija Karaliūnaitė

„Ateikite ir pamatysite“ (Jn 1, 39)

Norėčiau pasidalyti mintimis, ko pasimokė iš tikinčiųjų bendruomenės tradicijų Kauno „Purienu“ vid. mokyklos moksleiviai, Pal. J. Matulaičio parapijos klebono kun. Virginijaus Pabrinkio paraginti ir mokyklos direktoriaus paremti, gegužės 13 d. dalyvavę piligriminiame žygyje į Šiluvą. Visi 20 aštuntų ir dešimtų klasių piligrimų tokiam žygyje dalyvavo pirmą kartą, trys jau buvo lankęsi Šiluvoje. Šie kartu su kitais dviem klasės draugais iš Šilinių atlaidų rudenį sugrįžo kupini dėkingumo ir apstulbė dėl nepaprastos Dievo malonės: vienam iš jų nuo kūno dingo karpas, dėl kurių operacijos jau buvo susitarta su gydytoju. Šis faktas pasiekė daugybės bendraamžių ausis, – buvo akivaizdu, jog dangiškosios Motinos širdis jautri net mažiausiems mūsų rūpesčiams ir skundams.

Iš šį gegužės rytą vykdami į Šiluvą ne tik grožėjomės žydinčiais laukais, bet ir tyliai apmąstėme, kokius troškimus, svajones, vargus ir džiaugsmus, prašymus patikėsime Motinai Marijai; prisiminėme savo artimuosius, gimines, draugus ir viską ryžomės sudėti prie Viešpaties ir mūsų Motinos kojų. Su giesme ir malda, plevešuojuojant bažnytinėms vėliavoms, su kryžiumi priešakyje keliavome į vietovę, kur buvo apsilankiusi Švč. Mergelė Marija, į kur vargų spaudžiami keliavo mūsų protėviai, kur ir dabar jauti mylintį, rūpestingą Marijos žvilgsnį. Nuėję pasijutome kaip jaukiame skruzdėlyne. Vieni skuba į Apsireiškimo koplyčią prie akmens, ant kurio stovėjo Marija; kiti – į kultūros namus pamatyti vaikams skirtą programą, treti Bazilikoje suklumpa adoruoti prie išstatyto Švenčiausiojo Sakramento ar prie klausyklos atlikti išpažintį, dar kiti susidomi parapijų veiklos stendais, devocionalijomis, suvenyrais, saldumynais.

Prasidėjus šv. Mišioms aikštėje priešais Baziliką šiltas lietutis nuplovė kelionės dulkes, atgaivino pavargusius sąnarius ir margaspalviais skėčiais papuošė svarbiausią dienos dalį – iškilmingą Eucharistijos liturgiją. Po Mišių Švenčiausiąjį Sakramentą procesija nulydėjo į Apsireiškimo koplyčią.

Užėjus į vidų padėkoti Dievo Motinai, atsisveikinti, teko išvysti reginį, sukrėtusį iki sielos gelmių ir labai pakeitusį požiūrį į šiandienos jaunimą. Vaikinai ir merginos, užuot skubėję į stadioną klausytis koncerto, susikaupę keliais ėjo aplink altorių ir akmenį, kurį lietė Marijos kojos ir vilgė ašaros... Nieko kito nebėliko, kaip pulti ant kelių ir eiti kartu, meldžiantis su jais ir už juos...

Atsisveikinus su Šiluva, autobuse vienas vaikinai užtraukė giesmę: „Kaip elnė trokšta vandens, manoji siela ilgisi Tavęs, Dieve...“ Visa grupė pritarė: „Tu mano skydas, Tu mano viltis, Tu – mano džiaugsmas, tikiu aš Tavimi.“ Norėjosi verkėti iš džiaugsmo... ir dėkoti, dėkoti Dievui už Jo gailėtingumo stebuklus, už viltį, kad Marijos žemė ir jos vaikai tikrai nepražus.

2007 m. gegužės 13 d. piligriminio žygio įspūdžius užrašė ses. Elzbieta SF

Šventoji Teresėlė – Šiluvos piligrimė

Lietuvoje keliavusios šv. Kūdikelio Jėzaus ir Švč. Veido Teresės relikvijos birželio 20–27 d. lankėsi Kauno arkivyskupijoje. Pirmoji šventosios piligrimystės stotelė buvo Šiluva. Birželio 20 d. vidudienį automobilį su relikvijoriumi prie popiežiaus Jono Pauliaus II kryžiaus pasitiko parapijos bendruomenė, piligrimai. Tarp pasitinkančiųjų buvo daug vaikų. Jaunatviška procesija su rožėmis relikvijos buvo palydėtos į Švč. M. Marijos Gimimo baziliką, kur iki kitos dienos ryto vyko maldos budėjimas. Šiluva, laukianti didžiojo Jubiliejaus, ir Jėzaus meilės apaštalės iš tolimojo Lizjė miestelio apsilankymas joje – kokie dvasiniai saitai sieja šiuos įvykius? Įsimąstyti į juos savo širdyje šv. Mišių homilijose kvietė t. Pranciškus Ksaveras Cazali iš Šv. Jono brolių kongregacijos.

Šiandien šv. Kūdikelio Jėzaus Teresė apsistoja Šiluvoje. Tai ypatingas etapas jos misionieriškoje kelionėje po Lietuvą. Čia ji ateina pas Mergelę Mariją kukliai, kaip piligrimė; į Marijos namus ji ateina kaip į savo namus, į savo sielos namus, nes visu savo gyvenimu buvo įsikūrusi Mergelės Marijos širdyje. Apie tai šv. Teresė mažai kalbėjo iki paskutinių metų, kada pradėjo suvokti, kad iš tiesų tai, ką ji rašė, bus naudinga ateičiai. Tuomet suprato, kad turi kalbėti ir apie Mergelę Mariją.

Čia, Šiluvoje, visa šviesa visų pirma sklinda iš Švč. M. Marijos. Šv. Teresė patiria poilsį savo kelionėje, nes čia visą vietą užima Marija. Šv. Teresėlė jaučia pareigą liudyti Marijos svarbą mūsų ir savo gyvenime. Šventieji ir ypač ji liudija, kaip reikia atgaivinti ryšį su Marija, kuri yra mūsų Karalienė – Dangaus Karalie-

nė ir mūsų Motina. „Ir dar labiau mūsų Motina, negu Dangaus Karalienė“, – sakydavo Kūdikelio Jėzaus Teresė.

Mergelėje Marijoje išsipildė pranašo Izaijo žodžiai, kuriuos ką tik išgirdome. Tai, kas tinka Jeruzalei, tinka Mergelėi Marijai. Kodėl? Nes Jeruzalė yra Dievo miestas, Dievo buveinė, kaip Mergelė Marija buvo tyli Dievo buveinė: Jį paslėpė ir su Juo gyveno, su Juo keliavo, Jį išlydėjo iš šio pasaulio.

Toks yra ir mūsų, krikščionių, pašaukimas – visų pirma priimti Kristų, priimti Dievo Žodį, kuris atveria mūsų širdį, kad taptume Dievo buveine. Ir kartu gyvenant paprastą gyvenimą ir mažuose dalykuose gyventi su Dievo Žodžiu, kuris nusižemino, kuris tapo kūdikėliu. Mergelė Marija mus moko krikščioniško gyvenimo. Jinai mums atskleidžia Dievo švelnumą, apie kurį kalba prana-

šas Izaijas: „Kaip motina guodžia savo sūnų, taip aš paguosiu jus, – Jeruzalė būsite paguosti“ (Iz 66, 13). Prašykime Kūdikelio Jėzaus Teresės, kad mus išmokytų ragauti tuos Viešpaties „turtus“ (plg. Iz 66, 12), ragauti jos širdies ramybę prie Kūdikelio Jėzaus.

„Kas pasidarys mažas, kaip šis vaikelis, tas bus didžiausias Dangaus Karalystėje“ (Mt 18, 4). Šis evangelinis mažumas, kurį taip išaukštino šv. Kūdikelio Jėzaus Teresė, yra menkavertiškumo priešingybė. Atvirkščiai, kaip sako šv. Paulius, „aš viską galiu tame, kuris mane stiprina“.

Šie žodžiai tinka ir šv. Teresei. Bet ši stiprybė Viešpatyje tam, kad suvoktume: be Jo nieko negalime nuveikti, visai nuo Jo priklausome. Dėl to ateinu pas Dievą, suvokdamas savo menkumą, savo nevertumą, bet kartu – ir Dievo Gailestingumo begalybę. Ir gyvendami šio Gailestingumo begalybe, – tai darome šv. Mišių metu, priimdami Eucharistiją, – atveriamė širdį Tam, kuris sustiprina, Tam, kurio nesame verti, bet kuris didžiai gailestingai apsilanko pas mus ir nori apsigyventi mumyse, mūsų širdyje.

Popiežius Jonas Paulius II palygindavo šv. Komuniją ir tikinčiojo „Amen“ su Marijos „fiat“, kai angelas jai apreiškė, kad ji gimdys sūnų, kuris bus Dievo Sūnus. Taip ir Dievas nori apsilankyti mumyse. Jis nori, kad taptume Jo vaikais, nori gyventi mūsų širdžių slaptose, nori, kad, grįždami po Komunijos, būtume kaip tabernakuliai, iš kurių švyti Dievo buvimas.

Šiandien ateiname pas šv. Teresę ir galime iš jos išmokti, kaip priimti Komuniją, kaip leisti, kad Švč. Sakramentas pakeistų mūsų gyvenimą. Tuo tarpu, kai nieko negalime, kai suvokiame savo bejėgiškumą, Jis, būdamas stiprus, nori ateiti į mūsų gyvenimą. Šv. Teresė atsivertė Kalėdų naktį (taip mini savo autobiografijoje): priėmus stiprų Dievą tą naktį, kai Jis pasidarė silpniausias iš visų, kai Jis pasidarė kūdikėlis, įvyko jos atsivertimas... Priimkime kartu su ja, jos pavyzdžiu, stiprųjį Dievą tada, kai Jis pasidarė silpniausias. Kada Jis

labiausiai nusizemina, kai Jis pasidaro kūdikėlis, kai miršta dėl mūsų, kai Jis save atiduoda kaip maistą mums.

Šv. Kūdikėlio Jėzaus Teresė raginda-vo taip priimti Eucharistiją ir taip mylėti, taip gyventi kaip Mergelė Marija, kad Kristus nepastebėtų, kad Jis yra prii-mas ne Jo Motinos, bet tikinčiojo.

Priimkime Mergelę Mariją, pasirin-kime ją savo Motina, prašykime, kad ji apsigyventų mumyse, kad jinai moky-tų mus priimti savo Viešpatį ir kad Jis ga-lėtų ilsėtis mumyse, kaip ilsėjosi joje.

*Parengta pagal birželio 20 d. 14 ir 19 val.
šv. Mišių homilijas Šiluvoje*

rintys dalyvauti pamaldose. Į kongresą atvyko vyskupas augziliaras Jonas Ivanauskas, mons. Adolfas Grušas, Kauno I dekanato dekanas mons. Vytautas Gri-garavičius, Kėdainių dekanato dekanas kun. Gintaras Pūras. Šv. Mišiose daly-vavo Lietuvos ambasadorius Didžiojoje Britanijoje Vygaudas Ušackas, Seimo narė Loreta Graužinienė, savivaldybės administracijos direktorius Jonas Varž-galys. Iškilmingai Eucharistijos liturgijai vadovavo vysk. J. Ivanauskas. Giedojo jungtinis dekanato choras ir jaunimas. Ganytojas savo pamoksle gilino Eucha-ristijos sampratą, minėjo jos pagalbą iš-saugant šeimas, ragino dėti pastangų, kad parapijų bendruomenės nebūtų for-malios, bet veiklios ir gyvybingos.

Po šv. Mišių dekanas kun. Gintautas Kabašinskas pakvietė į salę bažnyčios rūsyje. Parapijų žmonės atsivežė savo vaišių ir jomis dalijosi su kitais. Visus linksmo kapela „Sidabrinė gija“. Prie dekanato centro koše vaišino skautai.

✦ Tris savaitgalio dienas – liepos 13, 14, 15 – vyko **Kėdainių dekanato** Eucha-ristinis kongresas, pavadintas „Šlovini-siu Viešpatį visą gyvenimą“. Penktadienį kongresas prasidėjo atsiprašymo, sutai-kinimo, permaldavimo ir pagarbos Švč. Sakramentui diena Kėdainių Šv. Juoza-po bažnyčioje. Nuo pat ryto daugumos dekanato parapijų tikintieji (ir suaugę, ir vaikai) adoravo Švč. Sakramentą, da-lyvavę šios dienos pamaldose klausėsi kunigų vedamų katechezijų, kurios ly-dėjo Rožinio, litanijų maldas, giedamas giesmes. Per visą dieną buvo galima pasinaudoti Sutaikinimo sakramento

Eucharistinis kongresas Ukmergėje

EUCARISTINIAI KONGRESAI IR ŠVENTĖS

Gyvybės Duona pamaitinti

Šią vasarą nuvilnijo trys Šiluvos Švč. M. Marijos apsi-reiškimo Jubiliejui skirti Eucharistiniai kongresai. Nuoširdžiai, įtemptai ir labai sėkmingai juos surengė Ukmergės, Kėdainių ir Jonavos dekanatų tikintieji gausiu dalyvavimu išreiškė troškimą stiprintis Gyvybės Duona, pašventinančia jų kasdienį gyvenimą, darbus ir rūpesčius. Rinkdamiesi į kongresus iš atokiausių rajonų kampelių, nepaisydami kiaurai merkiančio lietaus ar svilinančios saulės, vasaros darbymečių ar viliojančių atostogų pramogų, atiduodami garbę ir pirmenybę susitikimui su Jėzumi Švenčiausiajame Sakramente, jie paliudijo tikėjimo džiaugsmą savo kraštų žmonėms. Kauno miesto bažnyčiose surengtos Eucharistijos šventės atkreipė jų bendruomenių dėmesį į Eucharistinį Jėzų, kurį sutikdami išgyvename patį artimiausią ir asmeniškiausią ryšį su Dievu, vieninteliu mūsų gyvenimo Viešpačiu.

✦ **Ukmergės dekanato** Eucharis-tinis kongresas surengtas ilgąjį liepos 7–8 d. savaitgalį, kai Lietuva minėjo Mindaugo karūnavimą. Be perstojo pliaupęs lietus atrodė bus rimta kliūtis nuoširdžiai šio dekanato žmonių reng-tai dvasinio gyvenimo šventei. Tačiau į dviejų dienų kongreso programos ren-ginius susirinko daugybė ukmergiškių, dekanato parapijų tikinčiųjų, institucijų darbuotojų, šeimos, jaunimas. Šešta-dienį po Sutaikinimo sakramento šven-timo Šv. apašt. Petro ir Povilo bažnyčio-je Švč. Sakramentas procesija palydėtas į Švč. Trejybės bažnyčią. Iki pat vakaro ši bažnyčia buvo atvira tikintiesiems ir visiems miesto gyventojams. Čia buvo aukojamos dvejios šv. Mišios, vyko Eucha-ristijos adoracija. Kultūros centre buvo galima pasižiūrėti vaikų suvaidin-tą spektaklį apie Eucharistiją, veikė foto paroda, skirta Šiluvos Dievo Motinos 400 m. apsi-reiškimo Jubiliejui, Valsty-bės diena ir Ukmergės Šv. apašt. Pet-ro ir Povilo parapijos įkūrimo 620 m.

jubiliejui. Demonstruotas atjautą ken-čiantiems ugdantis rež. A. Matelio fil-mas „Prieš parsikendant į Žemę“. Va-kare dekanato centre jaunimas rinkosi į susitikimą su arkivyskupijos jaunimo centro vadovu kun Kastyčiu Šulčiumi.

Liepos 8 d., sekmadienį, į kongresą įsitraukė ir kitos dekanato parapijos. Iš Siesikų, Vidiškių, Deltuvos, Veprių, Ka-varsko, Balninkų atvykę tikintieji daly-vavo adoracijoje Švč. Trejybės bažnyčio-je. Ją vedė klebonai kartu su atvykusiais savo parapijiečiais ir chorų nariais.

Prieš pagrindines šv. Mišias iškilminga procesija iš Švč. Tre-jybės bažnyčios Uk-mergės gatvėmis Švč. Sakramentas buvo nešamas į aikštę prie Šv. apaštalu Petro ir Povilo bažnyčios, nes šventovėje ne-būtų tilpę visi no-

malone (svečiai kunigai klausė išpažinčių) ir priimti Komuniją. Tą dieną pamaldos baigtos palaiminimu Švč. Sakramentu. Eucharistijos adoracija visą šeštadienį vyko Šv. Jurgio bažnyčioje.

Eucharistinio kongreso proga Dotnuvos parapijoje šeštadienį surengta jaunimo diena. Į ją susirinko daugiau kaip 300 jaunų žmonių, tarp kurių buvo galima išvysti ir baikerių, ir skautų, ir vienuolių. Dotnuvos bažnyčia buvo papuošta baltais balandžiais, o vienuolynas – kongreso emblema, plakatais su jaunimo mintimis apie Eucharistiją. Po šv. Mišių jaunuoliai rašė savo maldavimus, kuriuos vakare kartu su kitomis kukliomis jaunatviškomis dovanėlėmis – lazda ir lauko gėlių puokšte įteikė arkivyskupui Sigitui Tamkevičiui. Būrys jaunų žmonių, dalyvavę konferencijoje Eucharistijos tema, po pietų išsirengė į piligriminį žygį: pasiryžta iš Dotnuvos pėsčiomis nukeliauti į Kėdainius, į vakare surengtas iškilmingas pamaldas ir restauruoto altoriaus pašventinimą Šv. Juozapo bažnyčioje. Prie šios dramatišką istoriją išgyvenusios medinės bažnyčios (sovietmečiu beveik 30 metų buvusios gamyklos sandėliu ir sugrąžintos tikintiesiems 1991 m.) jaunuosius piligrimus pasitiko kongreso proga Kėdainiuose

Eucharistinio kongreso šv. Mišios Jonavoje

apsilankę arkivyskupas Sigitas Tamkevičius, augziliaras vyskupas Jonas Ivanauskas, mons. Adolfas Grušas, Kauno I dekanato dekanas mons. Vytautas Grigaravičius, Kėdainių dekanas kun. Gintaras Pūras. Piligrimus ir visą Kėdainių krašto jaunimą, už tikėjimo ateitį kvietė

melstis arkivyskupas Eucharistijos liturgijos pradžioje.

Iškilmingose vakaro šv. Mišiose Šv. Juozapo bažnyčioje, be daugybės tikinčiųjų, dalyvavo ir šeimų dienos, surengtos Josvainių parapijoje, dalyviai. Šeimų šventėje Josvainiuose šeštadienį dalyvavo 170 žmonių, kartu meldėsi, klausėsi paskaitų, draugiškai bendravę agapėje ir vakarop visi drauge sugrįžę į Kėdainius.

Pamaldoms ir po kelių šimtų metų pirmą kartą atnaujinto didžiojo altoriaus pašventinimo apeigoms vadovavo arkiv. S. Tamkevičius. Savo homilijoje ganytojas išreiškė viltį, jog ir švenčiamas kongresas, kuriam nuširdžiai rengėsi dekanato žmonės, ir visas pasirengimo Šiluvos Jubiliejui laikas ugdys supratimą, jog Eucharistija, šv. Mišios yra didžiausias žmonių turtas ir dvasinis maistas. Arkivyskupas atkreipė dėmesį į bažnyčios globėją šv. Juozapą ir ragino melstis jo užtarimo, ypač vyrams, kad jie šventojo, kuris rūpinosi Šventosios šeimos saugumu, pavyzdžiu mokytųsi globoti ir gerbti moteris, šeimas. Šv. Juozapo iškilmės, pasak ganytojo, ir Kėdainių krašte, ir arkivyskupijoje bei visoje Lietuvoje turėtų būti kuo plačiau švenčiamos, o Kėdainiams turėtų tapti pagrindine miesto švente.

Liepos 15 d., sekmadienio vidurdienį prie Kėdainių Šv. Juozapo bažnyčios šv. Mišiose, kurias aukojo arkivyskupijos ganytojai ir dekanato kunigai, melstasi už visą dekanato bendruomenę. Prieš šv. Mišias, miestui liudijant tikėjimą ir vienybę, buvo einama Eucharistijos procesija Radvilų, Skon-

galio, Didžiąja, J. Basanavičiaus, J. Telegos, Josvainių ir Radvilų gatvėmis. Per šv. Mišias homiliją pasakė vysk. J. Ivanauskas. Giedojo jungtinis parapijų choras (115 giesmininkų). Tarp gausių Eucharistijos liturgijos dalyvių, pasipuošusių specialiais kongreso ženkliais

bei skarelėmis, buvo LR Prezidento patarėjas jaunimo reikalams Arūnas Kučikas, Seimo narė Vida Baltraitienė, miesto valdžios atstovai.

✝ Liepos 21–22 dieną **Jonavos dekanatas** šventė Eucharistinį kongresą „Tave, Dieve, garbinam“. Progos įrodyti savo tikėjimo vienybę ir atnaujinti pagarbą Eucharistijai nepraleido daugelis dekanato parapijų. Šeštadienis buvo skirtas šeimų ir luomų tarnystei. Tikintieji meldėsi už pašaukimus į dvasinį luomą, šeimas bei jaunimą. Pastarajam buvo skirta speciali katechezės valandėlė. Apie tai, kaip šiuolaikiniame pasaulyje būti krikščioniu, su jaunuoliais kalbėjo A. Kučikas, daugelį metų darbavęs su krikščionišku jaunimu. Jis atskleidė tikėjimo prasmę jauno žmogaus gyvenime. „Gyventi tikėjimu pasaulyje ir Bažnyčioje – nelengvas uždavinys, – sakė A. Kučikas. – Jeigu rimtai ieškai tikėjimo, išiklausai į Evangeliją, atsiveri Kristaus veidui, suvoki, kad tikėti tikrai sudėtinga, tačiau kartu gauni daugybę Dievo dovanų.“ Po paskaitos laukė jaunimo suruošta agapė Šv. apaštalo Jokūbo parapijos namuose.

Vėliau parapijiečiai rinkosi Jonavos kultūros centro mažojoje salėje, kur buvo rodomas R. Benigni filmas „Tigras ir sniegas“. Prieš vakarines šv. Mišias dekanato tikintieji pakviesti į paskaitą šeimos gyvenimo tema. Ją skaitė VDU Šeimos ir santuokos instituto bendradarbė Birutė Obelenienė. „Šeima neišardoma ir nedaloma, – pabrėžė B. Obelenienė, – svarbiausia šeimoje ne vaikai, o vyro ir moters santykis. Buvimas šeimoje – tai ne tarnystė, o bendrystė.“ Lektorė taip pat išreiškė susirūpinimą dabartine tendencija gyventi poroje nesusituokus ir nuvertinti santuokos institutą.

Po šv. Mišių parapijiečiai rikiavosi procesijai – į naujos bažnyčios statymo vietą buvo nešamas kryžius. Tikinčiųjų bendruomenei talkino Ruklos mokojo pulko kariai. Šventindamas statomą kryžių Jonavos dekanas kun. Audrius Mikitiukas kalbėjo: „Šiandien pasaulyje daugybė bažnyčių, stovin-

čių jau šimtmečius, nuolat lankomų žmonių iš viso pasaulio. Mūsų laukia didelis uždavinys – pastatyti bažnyčią. Ir kuo didingesnės jos norėsime, tuo daugiau vargo teks įdėti. Tačiau Dievo garbei tai daryti verta.“

Sekmadienį kongresą švenčiančią bendruomenę aplankė vyskupas augziliaras Jonas Ivanauskas bei arkivyskupijos dekanai. Kartu su ganytojais dekanato parapijiečiai dalyvavo iškilmingoje procesijoje su Švč. Sakramentu miesto gatvėmis. Vidudienį Šv. apašt. Jokūbo bažnyčios šventoriuje buvo švenčiama iškilminga Eucharistijos liturgija, kurios metu melstasi už Jonavos dekanato parapijiečius, šeimas, jaunimą, ganytojus.

„Šalia visų troškimų, siekių, žmogui labiausiai reikia Dievo, – homilijoje kalbėjo vysk. J. Ivanauskas. – Didelės galimybės kartais gali būti nelaimingo gyvenimo priežastis, todėl pirmiausia reikia pasirūpinti ne materialine, o dvasine gerove, ir tai turi prasidėti pirmiausia šeimoje.“

Po šv. Mišių tikinčiųjų laukė agapė ir koncertas, kuriame dalyvavo Jonavos rajono kaimo kapelų kolektyvai. Kita šventės dalis buvo skirta jaunimui. Parapijos namuose įsikūrusiame Jaunimo centre laukė smagūs užsiėmimai, o vėliau – jaunimo vakaronė Kultūros centro mažojoje salėje.

✦ Kaune toliau vyko Eucharistijos šventės. Gegužės 5–6 d. ji surengta **Šv. arkang. Mykolo (Igulos) bažnyčioje**. Šeštadienį bendruomenės mažiausieji susirinko į bažnyčios rūšį, klausė katechezės apie Jėzų, vaikų draugą, ir bandė jį pavaizduoti piešiniuose. 15 val. šv. Mišiose dalyvavo nemažas būrys šeimų, kurių vaikai ruošėsi priimti Pirmąją Komuniją. Gegužės 6 d., sekmadienį, kartu su rektorato bendruomene Eucharistiją šventė vyskupas augziliaras Jonas Ivanauskas. Bažnyčios rektorius kun. Tomas Karklys kreipėsi į ganytoją, prašydamas melsti Viešpaties palaimos šeimoms, vaikams, jaunimui, ypač – mamoms, nes sekmadienį buvo švenčiama ir Motinos diena. Per homi-

liją vyskupas priminė Jėzaus įsakymą mylėti vieni kitus ir atkreipė dėmesį į tai, kiek daug Dievo meilės pavyzdžių galime išvysti gyvenime, o tarp jų – tėvų meilę savo vaikams. Pasak ganytojo, Dievo meilę patiriame ypač Eucharistijoje, kuri leidžia mums nuolat palaikyti santykį su Viešpačiu ir kitais. Vyskupas pakvietė Šiluvos Marijos apsišvišimo įvykį išgyventi ne kaip praeities, bet dabarties įvykį ir linkėjo: „Tegu Marija būna mūsų šeimų, mūsų tėvynės Motina.“ Daug dalyvavusiųjų pamaldose žmonių priėmė Komuniją.

Devintinių procesija Kauno gatvėmis

✦ Gegužės 18–20 dieną VDU Katalikų teologijos fakulteto kiemelyje Vilniaus gatvėje ir Švč. Sakramento (studentų) koplyčioje vyko **jaunimo Eucharistijos šventė „Tavo rankose“**. Jaunimo centras, akademinės sielovados grupės kvietė į fakulteto kiemelį, papuoštą rankas simbolizuojančiomis dekoracijomis. Visų buvimą dangaus Tėvo glėbyje bylojo fotografijų parodėlė, stendai, pasakojantys apie bažnytines institucijas, jaunimo dalyvavimą Bažnyčios gyvenime. Kūrybiniame vakare koncertavo ateitininkų Šv. Cecilijos vaikų muzikos grupė „Eldorado“ (vadovė Laima Botyrienė), studentai ir netgi KTF l. e. p. dekanas Benas Ulevičius, buvo sugiedotas Lietuvos jaunimo dienų himnas. Jaunimas adoravo Švenčiausiąjį Sakramentą čia pat esančioje koplyčioje.

Gegužės 19 d., šeštadienį, jaunuoliai kartu su kunigais ir seserimis vienuolė-

mis buvo pasirengę visiems užėjusiems į kiemelį ir susidomėjusiems papasakoti apie Bažnyčios gyvenimą: dalijimuisi tikėjimu jaunimas skyrė savo sumanytą akciją „Paklausk manęs“. Po pietų čia pat, kiemelyje, švęsta Eucharistija. Jos liturgijai vadovavo VDU kapelionas kun. Audrius Mikitiukas, drauge šv. Mišias aukojo KMU kapelionas kun. Ričardas Banys, LŽŪU kapelionas kun. Jordanas Kazlauskas, svečias kun. Simas Maksvytis iš Truskavos, o pamokslą pasakė kun. Šarūnas Petrauskas, kviesdamas pasvarstyti, kas yra mūsų, Dievo Tėvo

globojamų, rankose. „O jose – mūsų Bažnyčios ateitis, ir jai reikia kiekvieno iš mūsų, reikia daugybės Šventosios Dvasios dovanų“, – sakė kunigas.

Sekmadienį Eucharistijos šventės džiaugsmu su jaunimu atvykęs pasidalyti vyskupas augziliaras Jonas Ivanauskas vadovavo Eucharistijos liturgijai; drauge koncelebravo mons. Adolfas Grušas, kun. Jordanas Kazlauskas. Šiose Šeštinių sekmadienio pamaldose giedojo jaunimas. Ganytojas pasakė homiliją, ragindamas jaunimą branginti iš Viešpaties gautus talentus ir sugebėjimus, kviesdamas stengtis kurti dangų kitam, prasmingai ir atsakingai leisti laiką. „Esate Bažnyčios ir tėvynės prasminga ateitis, o didžiausia meilės Dievui išraiška – kad laisva valia dovanojate jam savo gyvenimą“, – sakė vysk. J. Ivanauskas. Jaunimo Eucharistijos šventė savaitgalį buvo tapusi nedidele dvasinės atgaivos

ir tikėjimo liudijimo salele ir Kauno dienų renginiuose tą savaitgalį šurmuliaavusiems miestiečiams, mielai užsukdavusiems ir į fakulteto kiemelį.

✝ Eucharistijos šventė ir Sekminės dvi dienos – gegužės 26–27 d. – šventos **Šventosios Dvasios (Šilainių) parapijoje**. Jaunimo grupelė, šeimos, seserys kotrynietės, Marijos legionas po šeštadienį vykusių Sutaikinimo pamaldų ir Sekminių vigilijos šv. Mišių per naktį adoravo Švč. Sakramentą parapijos atsinaujinimo intencija. Konferencijas ir eucharistinius pašnekesius vedė parapijos vikaras kun. Gintaras Blužas OFS.

Agapė Šv. Antano parapijoje Kaune

Sekmadienį iškilmingai Eucharistijos liturgijai ir procesijai Šventosios Dvasios bažnyčioje, gausiai dalyvaujant parapijos tikintiesiems, vadovavo arkivyskupas Sigitas Tamkevičius.

✝ Birželio 2–3 d. Eucharistijos šventę šventė **Palemono parapija**. Šiomis dienomis palemoniečiai galėjo ilgiau pabūti su Viešpačiu, pasidžiaugti Jo nuoširdžia draugyste tyloje adoruodami Jėzų Švč. Sakramente. Sekmadienį, kartu švenčiant Švč. Trejybę ir Tėvo dieną, Palemono parapijos žmonės susirinko švęsti Eucharistijos liturgijos Švč. M. Marijos Rožančiaus karalienės bažnyčioje. Jai vadovavo ir homiliją pasakė vyskupas augziliaras Jonas Ivanauskas. Pabaigoje suteiktas ganytojiškas palaiminimas tėvams. Parapijos šventėje koncertavo ansamblis „Marių banga“, vaikai deklamavo tėveliams.

✝ Eucharistijos šventė **Šv. apaštalu Petro ir Povilo arkikatedroje bazilikoje** prasidėjo birželio 8 d. vakare šv. Mišiomis. Daug dėmesio šioje šventėje, pavadintoje „Kas valgys šią duoną, gyvens per amžius“ (Jn 6, 51), skirta Eucharistinio Jėzaus adoracijai. Visą šeštadienį birželio 9 d. Švč. Sakramentą garbino Marijos legionas, pranciškonai tretininkai, šeimų klubas, adoruotojų grupė.

✝ Sekmadienį, birželio 10 d., švenčiant Švč. Kristaus Kūno ir Kraujo iškilmes, Kauno gatvėmis nuo Įgulos bažnyčios iki arkikatedros bazilikos vyko **Devintinių procesija** su Švenčiausiuoju Sakramentu.

Joje, jau tapusioje tradicine, karštą vasaros dieną gausiai dalyvavo mieste tarnaujantys kunigai, seserys vienuolės, seminarijos auklėtiniai, tikintieji su savo parapijų vėliavomis. Eisenai vadovavo ir Švč. Sakramentą nešė arkivyskupas Sigitas Tamkevičius. Pakeliui į arkikatedrą

alėjoje ir Vilniaus gatvėje Eucharistinis Jėzus buvo pagarbintas keturiose iš anksto numatytose vietose prie parengtų altorių.

Devintinių procesija, liudijusi gyvąjį Dievą, baigėsi arkikatedroje bazilikoje padėkos himnu „Tave, Dieve, garbiname“, Lietuvos pasiaukojimo Švč. Jėzaus Širdžiai malda, Švč. Sakramento pagarbinimu bei palaiminimu juo. Iškilmingas šv. Mišias koncelebravo arkiv. S. Tamkevičius drauge su augziliaru vysk. J. Ivanausku bei kunigais. Ypač gausiai dalyvavusiems tikintiesiems arkivyskupas pasakė homiliją ir pabrėžė mūsų pareigą rodyti išskirtinį dėmesį ir meilę Eucharistiniam Jėzui. Padėkojo procesijos dalyviams bei tiems, kurie rūpinasi nuolatine adoracija arkikatedroje bazilikoje, Švč. Sakramento koplyčioje bei kitose arkivyskupijos bažnyčiose, taip pat rengiant Eucharistijos šventes

savo parapijose. Arkivyskupas rėmėsi popiežiaus Benedikto XVI apaštališkojo paraginimo *Sacramentis caritatis* mintimis apie Eucharistiją kaip meilės sakramentą. Užbaigdamas kvietė „priimti Jėzų į savo širdį tam, kad visu savo gyvenimu teiktume jam garbę ir šlovę“.

✝ Birželio 16–17 d. Eucharistijos šventė ir tituliniai atlaidai vyko **Šv. Antano Paduviečio parapijoje**. Nuo šeštadienio popietės šventovė buvo atvira kiekvienam, ieškančiam bendrystės su Eucharistiniu Jėzumi. Pabūti su juo adoracijoje rinkosi parapijos maldos grupių, jaunimo, vienuolių atstovai. Grupė partarnautojų, šeimų klubo ir pastoracinės tarybos narių draugėstatė palapines agapei šventoriuje. Smagu buvo dirbti vienijamiems Eucharistinio Jėzaus bendrystės. Sekmadienio vidurdienį prasiėdėjusioms iškilmingoms šventosioms Mišioms vadovavo vyskupas augziliaras Jonas Ivanauskas, koncelebravo Panevėžio vyskupas emeritas Juozas Preikšas, klebonas kun. Vytenis Vaškelis, vikaras kun. Vidmantas Balčaitis. „Eucharistija – tikroji mana žmogaus kelionė į naują dangų ir naują žemę“, – pabrėžė ganytojas. Šv. Mišių pabaigoje vyko iškilminga Eucharistinė procesija aplink bažnyčią. Po pamaldų agapėje žmonės dalijosi vieni su kitais ne tik atsineštais skanėstais, bet ir krikščioniška šiluma.

✝ Dvi birželio dienos, 16–17 d., Eucharistijos šventę, o sekmadienį – titulinus Švč. Jėzaus Širdies atlaidus šventė **Švč. Jėzaus Širdies (Šančių) parapija**. Šeštadienį po šv. Mišių nuo pat ryto *Caritas* nariai, šeimos, Marijos legionas, gyvojo rožinio grupė, jaunimas ir vaikai vadovavo Švč. Sakramento adoracijai bažnyčioje. Parapijos bendruomenė turėjo progą visą dieną praleisti kartu Eucharistinio Jėzaus artumoje, nuoširdžiai pabendrauti agapėje, o pavakare švęsti Sutaikinimo sakramentą. Tuomet visai arkivyskupijai rengiantis šv. Teresėlės relikvijų atvykimui, parodytas filmas apie šventąją, vaizdinė meditacija „Šv. Teresėlė ir Eucharistija“. Sekmadienį į iškilmingai švenčiamą Eucharistijos liturgiją

atvyko arkivyskupas Sigitas Tamkevičius, vadovavęs šv. Mišioms ir Eucharistijos procesijai aplink bažnyčią.

✦ Birželio 23–24 d. Eucharistijos šventę ir šv. Jono Krikštytojo atleidus šventę **Kauno Gerojo Ganytojo parapija**. Šeštadienį, po rytinių šv. Mišių, bažnyčioje buvo išstatytas Švč. Sakramentas. Adoraciją ir rožinio maldą vedė gyvojo rožinio nariai. Po pietų koplyčioje buvo rodomas filmas apie Šiluvą, Palemono parapijos jaunimas parodė miuziklą „Sūnus palaidūnas“. Vakare šv. Mišias aukojo ir eucharistinį pamokslą pasakė klebonas kun. Jonas Stankevičius. Po šv. Mišių vyko klebono rūpesčiu surengta Joninių vakaronė. Sekmadienį iškilmingoms Mišioms vadovavo vyskupas Jonas Ivanauskas. Po jų klebonas pakvietė svečius, parapijos aktyvą, sielovados darbuotojus ir choro dalyvius į agapę sielovados centre prie didžiulio proginio torto ir arbatos puodelio. Vakare parapijos aktyvas pagerbė Šv. Kūdikėlio Jėzaus Teresės relikvijas Kauno arkikatedroje bazilikoje. Vigiliją čia vedė šios parapijos šeimos centro nariai.

Parengta pagal Birutės Steponavičiūtės, Žydrės Radzevičiūtės, kun. Tomo Karklio, kun. Massimo Bianco SDB, kun. Vytenio Vaškėlio, kun. Kastyčio Šulčiaus, Lilijos Miliūnienės ir Kauno arkivyskupijos spaudos tarnybos informaciją

PILIGRIMINĖS KELIONĖS Į ŠILUVĄ

Piligrimystė gaivino apsisprendimą keliauti su Kristumi

Nuo XVII a. istoriškai žinomos piligriminės kelionės į Šiluvą ir šiandien sutraukia minias žmonių. Kelionės pėsčiomis, su giesme ir malda, rengiamos tryliktomis mėnesių dienomis, yra atsakymas Dievo Motinai, kad jos Sūnus yra čia, šių keliaujančių žmonių – ir jaunų, ir garbaus amžiaus, ir vaikų – širdyse. Piligrimystė gaivina apsisprendimą būti su Kristumi ir viešai tai paliudyti.

Kražių kolegijos auklėtinių dar XVII a. pradėtą tradiciją baigiantis mokslo metams padėkoti Šiluvos Dievo Motinai piligriminiu žygiu vis aktyviau tęsia šių laikų jaunimas: į Šiluvą keliavo Lietuvos katalikiškų mokyklų moksleiviai, Kauno miesto jaunimas, adoruotojos, o kitąmet čia rengiasi atvykti jaunesni šv. Mišių patarnautojai.

✦ **Gegužės 13 d.** Šiluvos šventovė sulaukė kelių tūkstančių piligrimų iš Kauno miesto. **Kauno I dekanatas** iš anksto buvo parengęs piligriminės dienos programą, išplatinti lankstinukai, pavadinti „Gyvenkime Marijos širdimi“, į kelionę važiuota daugiau kaip 50 autobusų. Sekmadienio rytą nuo Katauskių gyvenvietės visų Kauno parapijų, rektoratų, kai kurių universitetų, gimnazijų, mokyklų piligrimai su savo įstaigų ir bažnyčių vėliavomis, palaiminti arkivyskupo Sigito Tamkevičiaus, kartu pėsčiomis patraukė į Šiluvą. Nors savaitė buvo lietinga, tą rytą švietė saulė, oras virpėjo nuo skambančių giesmių ir kalbamo Rožinio.

Tuo metu Apsireiškimo koplyčioje kiti tikintieji jau šventę pirmąsias tą dieną šv. Mišias, kurias aukojo Kauno

kunigų seminarijos rektorius mons. Aurelijus Žukauskas. Rožinio maldą vedė Šv. Kryžiaus (karmelitų) parapijos klebonas kun. Emilis Jotkus. Jis aukojo ir 10 val. šv. Mišias, o homilijoje pabrėžė, jog piligrimystės tikslas – garbinti Jėzų ir apmąstyti, kaip liudyti jį savo gyvenimu. Šv. Mišias Bazilikoje aukojo prel. Vytautas Steponas Vaičiūnas OFS.

Gatvėje į Apsireiškimo koplyčią 22 dekanato bendruomenės, tarp kurių buvo ne tik parapijos, rektoratai, bet ir universitetai, Evangelizacijos, Katechetikos, Jaunimo centrai, Caritas, savitai parengtuose stenduose pristatė savo veiklą, nuotraukas. Pasidžiaugę vieni kitų darbais, maldininkai nuo 11 val. adoravo Švč. Sakramentą Bazilikoje.

Iš pat ryto parkelyje prieš Šiluvos mokyklą šurmuliavo Kauno parapijų vaikai, atvykę lydinti katechetų, tėvelių ir net krikštėvių su savo paruoštomis dovanėlėmis Švč. M. Marijos garbei: Kristaus Prisikėlimo parapijos vaikų rankomis pagamintais rožiniais, žvaigždutėmis Marijos šlovės vainikui, kurias paruošė Šv. Kryžiaus (karmelitų) parapijos mažieji, ir emblemomis, kuriomis buvo pasipuošę jauniausieji parapijų atstovai. Kauno Šv. Antano parapijos katechetė Vincenta Lukoševičienė su pagalbininkėmis vedė vaikams animacines giesmes, žaidimus. Atlydėję vaikus parapijų katechetai džiaugėsi – jų kartu su šeimų nariais susirinko apie 400. Tą dieną Šiluvoje lankėsi ir daugybė Kauno

mokyklų, gimnazijų mokinių, parapijų jaunimo, pėsčiomis atkeliavusio kelis kilometrus – visus tą dieną tikrai buvo sunku suskaičiuoti. Pamaldose giedojo per 200 chorų giesmininkų.

Aikštėje prieš Baziliką pamaldų dalyviai klausėsi trumpos katechezės, vėliau Kauno I dekanato dekanas mons. Vytautas Grigaravičius kartu su maldininkais sugiedojo Švč. M. Marijos litaniją ir pasveikino atvykusius svečius – Kauno miesto merą Andrių Kupčinską, vicemerą Kazimierą Kuzminską, Raseinių m. valdžios atstovus, VDU vadovus. Pagrindinių šv. Mišių liturgijai vadovavo arkivyskupas Sigitas Tamkevičius, koncelebravo vyskupas augziliaras Jonas Ivanauskas, Panevėžio vyskupas emeritas Juozas Preikšas, parapijų ir rektoratų kunigai. Šv. Mišiose melstasi už Kauno miesto tikinčiuosius ir dvasininkus, taip pat už mirusius šio dekanato žmones.

Šv. Mišių homilijoje arkiv. S. Tamkevičius pasveikino Šiluvos piligrimus, atsiliepiančius į Švč. M. Marijos kvietimą garbinti jos Sūnų Jėzų ir juo pasitikėti. Pasak ganytojo, visa Bažnyčioje – Dievo žodžio skelbimas, sakramentų šventimas, Švč. M. Marijos ar šventųjų kultas ir kita – tarnauja vienam tikslui: padėti žmogui su Kristumi eiti pas Tėvą. „Marija buvo tobula Kristaus sekėja, tobula krikščionė; skausmingas Dievo Motinos priminimas Šiluvoje apie išblėsusią žmonių pagarbą jos Sūnui kvietė ir kvies mus tobuliau sekti Kristų“, – baigdamas sakė ganytojas.

Atnašų procesijoje Šiluvos mokyklai dovanotas Švč. M. Marijos paveikslas. Visuotinėje maldoje savo prašymus išsakė klierikai ir šeimos. Šv. Mišios baigėsi iškilminga Eucharistijos procesija aplink Baziliką iki pat Apsireiškimo koplyčios ir palaiminimu Švč. Sakramentu.

Po iškilmių žygio dalyviai rinkosi į agapę mokyklos stadione. Šventinė nuotaika lydėjo juos ne tik dalijantis atsivežtomis vaisėmis, bet ir klausantis krikščioniško ansamblio „Benas ir Zigmąs“ bei šeimyninio ansamblio iš Rumšiškių nuotaikingai atliekamų kūrinių.

Katalikiškų mokyklų bendruomenės Šiluvoje

✞ Birželio 13-ąją Šiluvoje rinkosi pilgrimai iš **Kauno II dekanato ir Lietuvos katalikiškųjų mokyklų.**

Kauno r. žmonės tam iš anksto buvo kviečiami piligrimystės prasmę skleidusiais lankstinukais: jų parapijose išplatinta per 5 tūkst. Tą dieną pilgrimais buvo ir iš įvairių Lietuvos kampelių atvykę katalikiškų mokymo įstaigų bendruomenių nariai – moksleiviai ir mokytojai, mokyklų vadovai, kapelionai, apsilankę Šiluvos šventovėje mokslo metų užbaigimo proga.

Piligrimystė pradėta ryte nuo Katuskių gyvenvietės į Šiluvą keliaujant pėsčiomis. Suprantama, jog tarp šio žygio dalyvių buvo daug jaunų žmonių, nepabūgusių visą laiką lydėjusio ir kiaurai permerkusio lietaus. Kartu su maldininkais pėsčiomis ėjo ir arkivyskupijos ganytojai. Lietus nesutrukdė jauniesiems piligrimams nuotaikingai giedoti bei mojuoti spalvotomis vėliavėlėmis.

Nedalyvavusieji žygyje nuo pat ryto galėjo melstis pamaldose, kurias rengė iš anksto šiais rūpesčiais pasidaliję Kauno II dekanato dvasininkai. Šv. Mišias Apsireiškimo koplyčioje ir vėliau Bazilikoje ryte aukėjo Rumšiškių parapijos klebonas kun. Virginijus Birjotas bei Čekiškės klebonas kun. Vaidas Bartkus. Per Mišias Bazilikoje giedojo Domeikavos bažnyčios choras. Švč. Sakramento adoracijai vadovavo

Karmėlavos klebonas kun. Egidijus Periokas, o katechezę vedė Kulautuvos klebonas kun. Šarūnas Petrauskas. Dekanas kun. Augustinas Paulauskas ir kiti kunigai į Šiluvą atvykti paskatino ir padėjo daugiau kaip tūkstančiui savo tikinčiųjų iš 11 parapijų.

Pagrindinių šv. Mišių liturgijai aikštėje priešais Baziliką vadovavo arkiv. S. Tamkevičius, koncelebravo vysk. J. Ivanauskas bei dekanato kunigai. Šv. Mišių pradžioje arkivyskupas nuoširdžiai pasveikino piligrimus ir pakvietė melstis, kad Viešpats laimingų jaunimą ir vaikus, kad jie subręstų kaip Bažnyčios nariai ir Lietuvos piliečiai, drauge tarsi šeima kurtų Lietuvos ateitį. Per Mišias giedojo Raudondvario parapijos choras, Kauno jėzuitų gimnazijos jaunieji choro dalyviai.

Homiliją pasakė vysk. J. Ivanauskas. Ganytojas jaunatviškai pamaldų dalyvių miniai kalbėjo apie Kristų, atėjusį įvykdyti naujo – Meilės įstatymo savo gyvenimu, kančia, mirtimi ir prisikėlimu ir atnešti šią gerąją naują visiems žmonėms. Tik Kristus ir jo Evangelija, pabrėžė ganytojas, gali būti krikščioniško gyvenimo kelrodė žvaigždė. Džiaugdamasis Marijos artumoje susirinkusiais pilgrimais, ypač mokyklinių bendruomenių nariais, patikino, jog jie yra labai Dievo mylimi ir pašaukti kurti tikėjimo ir tėvynės ateitį. Užbaigdamas ganytojas linkėjo

nepasiduoti aplinkos spaudimui, išsaugoti tikėjimo malonę, dėkojo už atvykimą į Dievo Motinos apsireiškimo šventovę. Po šv. Mišių Kauno II dekanato maldininkai turėjo galimybę džiugiai pabendrauti agapėje, surengtoje Šiluvos mokyklos sporto salėje. Čia juos linksmino nuotaikinga vaikų ir jaunimo kapela iš Batniavos.

Tuo metu stadione jaunieji piligrimai vaišinosi kareviška koše ir arbata. Kai nušvitusi saulė išdžiovino lietaus permerktus drabužius, ant Bazilikos laiptų katalikiškų mokyklų moksleiviai pristatė savo programėles, giedoję ir dainavo; visus ypač pradžiugino Panevėžio lopšelio-darželio „Gintarėlis“ auklėtiniai, eiliuotai vaikiškais balseliais perteikę Marijos apsireiškimo istoriją Šiluvoje. Pasak Katalikiškųjų mokyklų asociacijos, pakvietusios į piligrimystę, programų koordinatėrės s. Agnietės, simboliška ir malonu, kad būtent Šiluvoje įvyko pirmasis ne formalus, bet išties bendruomeniškas tokių mokyklų susitikimas: iš 31 asociacijos vienijamo nario dalyvavo 18 švietimo įstaigų – gimnazijų, vidurinių, pagrindinių, pradinė ir profesinių mokyklų bei lopšelių-darželių bendruomenių nariai iš Vilniaus, Kauno, Panevėžio, Šiaulių, Alytaus, Kretingos, Plungės bei Rietavo. Šiluvoje, be kita ko, jie pristatė ir savo veiklą atspindinčius standus, tad turėjo progą geriau susipažinti vieni su kitais.

Liepos 13 d. Šiluvoje, be kitų tą dieną atvykusių piligrimų, Marijos dieną šventė **Kauno arkivyskupijos adoruotojos ir Jurbarko dekanato** tikintieji, surengę čia piligriminę kelionę.

Jau tapo tradicija šią Švč. M. Marijos garbei skirtą dieną pradėti piligrimine eiseną į Šiluvą nuo Katuskių gyvenvietės. Šįsyk pėsčiomis su malda keliavo ne tik gausūs iš įvairių Jurbarko dekanato parapijų organizuoti atvykę maldininkai. Piligriminio žygio tradiciją palaikė ir pusšimtis arkivyskupijos adoruotojų, pasipuošusių savo procesijų drabužiais. Maldininkų būrį tądien papildė ir Eucharistinio Jėzaus seserys, šį rudenį mi-

ninės 60-ąsias kongregacijos įsteigimo metines. Piligrimai žygiavo ne įprastu asfaltuotu keliu, bet pasukdami per mišką čia rengiamu piligriminiu taku.

Šiluvoje iki pagrindinių šv. Mišių tikintiesiems patarnavo Jurbarko dekanato dvasininkai, jiems talkino kartu atvykę šio krašto tikintieji. Rožinio maldai Apsireiškimo koplyčioje vadovavo Eržvilko ir Vadžgirio parapijų klebonas kun. Virgilijus Rutkūnas, koplyčioje šv. Mišias aukojo Seredžiaus parapijos klebonas kun. Virginijus Lenktaitis. Švč. M. Marijos Gimimo bazilikoje Švč. Sakramento adoraciją surengė veliuoniškiai, vadovaujami kun. Artūro Stanevičiaus. Jurbarko krašto žmonės buvo pasirengę ir giedoti: į Šiluvą atvyko Vadžgirio sakralinės muzikos ansamblis, Jurbarko Švč. Trejybės parapijos choras.

Pilnutėlėje Bazilikoje Eucharistijos liturgijai vadovavo arkivyskupas Sigitas Tamkevičius, koncelebravo vysk. Jonas Ivanauskas, Panevėžio vyskupas emeritas Juozas Preikšas, Kaišiadorių vyskupas Juozapas Matulaitis, Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis. Homiliją pasakęs vysk. J. Ivanauskas pabrėžė būtinybę savo gyvenimą būti nuolat atkreipus į Kristų. Išskirtinė vieta susitikimui su Kristumi, pasak ganytojo, yra Šventasis Raštas, kuriame, ieškodami tiesos ir supratimo, skaitydami

pasakojimus apie tuometinius žmones, atrandame ir savo pačių gyvenimą, galime suprasti jo kryptį. „Šiandien Evangelija drąsina žmogų pasitikėti Dievu,“ – sakė vysk. J. Ivanauskas. Ganytojas linkėjo, kad Dievo ir Marijos artuma Šiluvoje stiprintų gyvąją tikėjimą, skatintų branginti atgailą, Eucharistiją, pasišventusiai darbuotis Kristaus Bažnyčios labui. Jis pabrėžė, jog „Dievo Motina Marija priglaudžia kiekvieną žmogų, visiems dovanoja savo Sūnų, kad mes turėtume gyvenimą, kad apščiau jo turėtume“.

Prieš suteikdamas ganytojišką palaiminimą arkiv. S. Tamkevičius nuširdžiai padėjo piligriminio žygio ir pamaldų dalyviams iš Jurbarko dekanato, vyskupams, adoruotojoms, seserims vienuolėms. Ganytojas pakvietė melstis už jubiliejus švenčiančius Šiaulių vyskupiją ir jos ganytoją E. Bartulį, malda ir auka paremti pradėtus sakralinės erdvės tarp Apsireiškimo koplyčios ir Bazilikos tvarkymo darbus.

Po pamaldų Jurbarko dekanato tikintieji džiaugėsi bendryste linksmoje agapėje Jono Pauliaus II namuose. Arkivyskupijos adoruotojos, lydimos savo vadovių, tuo metu susitiko su Eucharistinio Jėzaus seserimis kultūros namų salėje. Būdamos labai skirtingo amžiaus (nuo aštuonerių iki septyniasdešimties metų) adoruotojos turėjo kuo pasidalyti. Jaunesniosios išsakė norą dažniau bendrauti parapijomis, parodyti kitiems savo rengiamas programėles. Aptarta mintis drauge dalyvauti dekanatų šventėse. Vyresniosios adoruotojos prisiminė savo tarnavimą sovietmečiu, o ses. Regina SJE – iš KGB „pelnytas“ 50 parų už adoraciją. Šioje pirmą kartą surengtoje adoruotojų šventėje devynios aktyviausios ir uoliausios jaunosios adoruotojos iš Čekiškės, Ariogalos, Girdžių, Vilkijos ir Kauno arkikatedros bazilikos buvo apdovanotos atminimo dovanėlėmis.

Parengta pagal Nijolės Kulšienės, ses. Agnės Ivaškevičiūtės OSB ir Kauno arkivyskupijos spaudos tarnybos informaciją

Pilgriminis žygis iš Kryžių kalno į Šiluvą

2007 m. rugsėjo 7–9 d. Šiaulių vyskupijos kurija rengia pilgriminį žygį iš Kryžių kalno į Šiluvą Jame, iš anksto užsiregistravus, kviečiami dalyvauti parapijų jaunimas, moksleiviai, katalikiškų organizacijų nariai, vienuoliai, mokytojai ir visi norintys. Nuo penktadienio vidurdienio pėsčiomis keliausiantys pilgrimai Šiluvą pasiekti, įveikę apie 70 km atstumą, ketina rugsėjo 9 d., sekmadienio, popietę, ir 16 val. dalyvauti šv. Mišiose.

Kartu su Šiaulių krašto ir kitų vyskupijų piligrimais, tradiciškai jau keletus metus tūkstantiniu būriu atkeliaujančiais į Šilinių atlaidus, žygiuoja Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis, kuris ir iškėlė mintį tokia maldinga eisena sujungti dvi svarbiausias Lietuvos šventoves: Kryžių Kalną ir Šiluvą. Šiemet toks pilgriminis žygis vyks penktą kartą (pirmą kartą buvo surengtas 2003 m., minint popiežiaus Jono Pauliaus II viešnagės Lietuvoje dešimtmetį).

Šiaulių vyskupijos kurijos informaciniame pranešime atkreipiamas dėmesys, jog keliaujantiems svarbu suprasti pilgrimmystės prasmę, ir pabrėžiama, jog „tai maldinga kelionė į šventą vietą, siekiant dvasinės praktikos, gilesnio ryšio su Dievu paieškos. Malda ir atgaila žygio metu sužadina atsinaujinimo troškimą bei sutvirtina pasiryžimą sekti Jėzaus pėdomis“. Pilgrimai iš anksto raginami pasirengti giesmių tekstų: paprastai šie žygiai vyksta aidint darniai giesmei ir maldai. Keliaujančių nakvyne ir maitinimu žygio metu rūpinasi kariuomenė.

Parengta pagal Šiaulių kurijos informacinį pranešimą ir „Bažnyčios žinių“ informaciją

Kryžių kalno papėdėje atsirado mažas postamentas. Ant jo – Šiluvos Dievo Motinos su Kūdikiu skulptūra. Kai kas prieidavo prie jos ir suklupdavo arba prisėdavo tyliai maldai... Daugumos besiruošiančiųjų kelionei akys gaudydavo vyskupą Eugenijų Bartulį. Minioje pasklido šnabždesys, kad ekscelencija einąs su jaunimu nuo pradžios iki pabaigos. Šalia jo – kunigai ir kiti žygio koordinatoriai, svečias – Prancūzijos piligrimų judėjimo koordinatorius tėvas Pozeto. Susirinkusieji pagarbiai išklause vyskupo įžanginį žodį, svečio katechezę ir prasidėjo kelionė. Kryžius ir Marija vedė apie 800 žmonių. Apie 40 iš Punsko ir po kelis iš Vokietijos ir Prancūzijos. Kiti – iš visos Lietuvos. Vyskupas pradėjo pirmąsias giesmes ir maldas. Žygeiviai meldėsi ramiai ir pagarbiai, nors ne visiems gal ir lengva buvo kalbėti visas keturias Rožinio dalis. Prieš akis dar beveik 3 bendros kelionės dienos, tik niekas nesirūpino, kas ir kaip vyks. Keistas saugumo ir ramybės jausmas gaubė ir vienijo einančiuosius. Viešpaties Apvaizda pasirūpina net mažiausiomis smulkmenomis.

Fiasko patyrė sinoptikai, žadėję savaitgalį lietu. Tiesa, pašlakstė šiek tiek naktis, bet santūriai, kad neperšlapų palapinės ir ryte būtų gaivesnis oras. Tai Tu, Jėzau, patvarkei, nes pasakyta: kas gi jis toks, kad jo net audros ir vėjai klauso. O vyskupo paklausę žmonės net žvyrkelį vandeniui pašlakstė, kad nedulkėtų einantiejiems. Pakelėse krūvos vaisių: obuolių, kriaušių, slyvų. Vežė mašinomis, karučiais, rankomis nešė. Gaivino vandeniui, pienu, sultimis, net sula. Moterys priskrudinusios krepšius duonos, net sūris vienas kitas atsirado.

Jaunatviškumas užkrėsdavo visus, gaivino ir džiuogino.

Moteris, vedanti už rankos mažą, nuo skubėjimo įkaltusią mergaitę, į paskatinamąjį pagyrimą mergaitė atsako: „Jėzus duoda jėgų!“ Jaunas tėvas, į striukę įvyniojęs 2–3 metų vaikutį, neša jį ant rankų. Jis nori eiti kartu su visais ir tegul jo atžala patiria kelionės malonumą. Kam tas autobusas... Visų tikslas – Šiluva.

Įėjus į Šiluvą jaunimas pagavo skanduoti: „Ačiū Dievui, mes atėjome! Šiluva! A! A! A! Šiluva! Ačiū Dievui.“ Ir taip be galo. Gatvėse daugybė žmonių. Bendras jaudulys vėl liejosi ašarų čiuurklėmis. Tai buvo tarsi pakartotas Jėzaus įžengimas į Jeruzalę. Vargu ar Šiluva kada nors taip nuoširdžiai sutiko pilgrimus. Atrodė, kad šaligatviais banguoja ir virpa namų stogai. Prie bažnyčios vyskupai, kunigai, maldininkai. Kardinolo palaiminimas. Liko vos 20 minučių iki Eucharistijos šventimo. Du jaunuoliai apsikabino mokytoją ir netilpdami savyje džiaugsmu kartojo: „Mes atnešėme Mariją į Šiluvą. 65 kilometrus ją nešėme. Kelio pabaigoje užliejo toks džiaugsmas, kurio neįmanoma žodžiais apsaityti, nes mes atnešėme MARIJĄ.“ Nešė Mariją daug kas. Pakaitomis, bet jiedu ją nešė savo širdyse ir pajuto, kad pati MARIJA juos nešė...

Žygio kulminacija – EUCHARISTIJA. Jaunatviškos giesmės, pakili nuotaika ir MEILĖ. Visų visiems meilė. Atrodo, visa aplink gera. Gera, nes Jėzus yra čia. Čia ir Marija, ŠILUVOS MARIJA.

Šiuo liudijimu (spausdinamas sutrumpintas), kurį užrašė Julija ir atsuntė „Marijos radijui“ ankstesniais metais pasibaigus pilgriminiam žygiui Kryžių kalnas – Šiluva.

ŠILUVOS MARIJOS PAVEIKSLO KELIONĖ

Gera būti vieno Tėvo ir dangiškosios Motinos vaikais

Pavasaris ir vasaros pradžia – didžiausiomis metų šventėmis pažymėtas laikas Jurbarko ir Raseinių dekanatų tikintiesiems šiemet buvo ypač džiugus. Savo bendruomenėse švęsdami Kristaus Prisikėlimo, Žengimo į dangų, Šventosios Dvasios atsiuntimo, Devintinių šventes 11 Jurbarko, o vėliau ir 17 Raseinių dekanato parapijų tikinčiųjų buvo palytėti ypatingos malonės, kurią lieja Švč. M. Marijos akys, žvelgiančios iš malonėmis garsaus keliaujančio Šiluvos paveikslas. Apsilankydama Marija kvietė burtis maldai, o ir kiti renginiai, skiriami dangiškosios užtarėjos garbei, žmonės (tarp jų – ir ne tik pačius uoliausius Bažnyčios lankytojus) suvienydavo ir sutelkdavo. Tyli Eucharistinio Jėzaus adoracija ar iškilmingai švenčiama Eucharistijos liturgija, giesmės ar eilės, piešiniai, organizacinis darbas pasitinkant, išlydint paveikslą brandino prasmingus bendrystės vaisius. Ir bendra malda, ir bendro veikimo džiaugsmas leido pasijusti vienos parapijos ir vienos Bažnyčios nariais, vieno Tėvo bei vienos dangiškosios Motinos vaikais.

✦ Keliaujantį Šiluvos Švč. M. Marijos su Kūdikiu paveikslą iš Čekiškės parapijos į **Jurbarko dekanatą** parvežė A. Giedraičio-Giedrio gimnazijos moksleiviai. Kovo 31 d. vakarą, Verbų sekmadienio išvakarėse, prie **Jurbarko Švč. Trejybės bažnyčios** jį pasitiko gausus būrys jurbarkiečių: tarp pasitinkančiųjų buvo daug jaunimo, tautiškais drabužiais pasipuošusios merginos. Sutikime dalyvavo ir miesto valdžios atstovai, skautų, ateitininkų, šaulių organizacijos su savo vėliavomis. Parapija šia proga sulaukė ir svečių: atvyko augziliaras vyskupas Jonas Ivanauskas, Vilkaviškio dekanas prel. Vytautas Gustaitis, Kauno I dekanato dekanas mons. Vytautas Grigaravičius, Raseinių dekanas kun. Juozas Kakevičius, aplinkinių parapijų kunigai. Kai iškilminga procesija paveikslas buvo atlydėtas į bažnyčią, čia aukotos šv. Mišios. Evangelijos pagal Matą ištrauka visiems priminė laiką, kuriuo Marijos paveikslas apsilankė Jurbarke: tuoj po šio savaitgalio prasidedanti Didžioji savaitė skatino prisiminti ir iš naujo išgyventi Dievo Motinos Sūnaus kančią ant kryžiaus ir jos prasmę kiekvieno žmogaus gyvenime. Ir vysk. J. Ivanauskas savo homilijoje sakė, kad jurbarkiečiams teko ypatinga misija – pagarbinti Mariją Didžiąją savaitę ir per šv. Velykas. Vysku-

pas kvietė ypač melstis už šeimas, kurios šiandien išgyvena krizę, patiria daugybę kančios. Ganytojas pabrėžė, kaip geranoriškai, nebūtinai tik patys aktyviausi parapijų bendruomenių nariai sutelkdavo Marijos paveikslą Kauno II dekanate. Atkeliavusi į parapijas Marija sukviečia įvairių socialinių sluoksnių, išsilavinimo ar įsitikinimų žmones. Jurbarko bažnyčioje Dievo Motinos paveikslas lankėsi dvi savaites. Visas dienas, išskyrus ypatingo susikaupimo laiką per Velykų Tridienį, šia proga bažnyčioje buvo aukojamos šv. Mišios, į jas atvyko ir svečių kunigų iš Kaimelio, Skirsnemunės, Šakių. Rytais ir vakare skirta laiko Švč. Sakramento adoracijai, dieną čia užsukdavę jurbarkiečiai galėdavo melstis individualiai, o vakare maldos budėjimus rengė jaunimas, karitiečiai, mokytojai, moksleiviai, kultūros bei medicinos darbuotojai, „Atgaivink“ grupės nariai, politiniai kaliniai ir tremtiniai. Ir po pamaldų žmonės nesiskirstydavo pasilikdami teminiuose vakaruose.

✦ Antrąją Velykų dieną Šiluvos Marijos paveikslas aplankė Vertimų parapiją. **Vertimų Šv. Jono Krikštytojo bažnyčioje** parapijiečiai dalyvavo klebono kun. Kęstučio Grabausko ir kun. Boleslovo Vairoso aukojamose šv. Mišiose, o paskui iki vakaro meldėsi prie malonėmis garsėjančio paveikslas.

✦ Balandžio 13–15 d. **Girdžių Šv. Marijos Magdaliėtės parapijoje** ir sutikdami paveikslą, ir vėliau bažnyčioje giesmėmis bei malda kartu su kitais Dievo Motiną pagerbė gausiai dalyvavę miestelio moksleiviai. Ir sekmadienį jo perimti atvyko jaunimas – Skirsnemunės bendruomenės nariai iš Jurgio Baltarušaičio pagrindinės mokyklos.

✦ **Skirsnemunės Šv. Jurgio bažnyčioje** paveikslas lankėsi 4 dienas iki balandžio 19 d. ir išties sujudino parapijos gyvenimą. Sutikimo šv. Mišiose giedojo čia svečiavęsis Tabariškių bažnyčios choras. Paveikslas apsilankymui ypač rengėsi mokiniai: jie kasdien lankė paveikslą, skaitė prie jo savo laiškus ir maldavimus. Bažnyčios stende liko jų prašymai užtarti šeimas, visus vargstančius žmones. Parapijos

Šiluvos Dievo Motinos paveikslas Viduklės bažnyčioje

choras giesmes Marijai giedojo ne tik per šv. Mišias, bet ir palydėdavo nuolat prie Marijos paveikslas suklumpančių žmonių maldą. Kultūros ir mokyklos darbuotojai surengė teminį vakarą, jame skaitytos eilės, sukurtos pagal Švč. M. Marijos litanijos invokacijas.

Procesija lydi Šiluvos Dievo Motinos paveikslą Viduklėje

✱ **Šimkaičių Šv. vyskupo Martyno ir Raudonės Švč. Jėzaus Širdies parapijų** žmonėms Šiluvos Švč. M. Marijos paveikslo apsilankymas balandžio 19–27 dieną buvo ypač prasmingas. Dievo Motinos užtarimo prašanti malda jungėsi su padėka Viešpačiui už 75 metų jubiliejus šiemet švenčiančias šių parapijų bažnyčias, kuriose daugėja jaunų veidų. Abiejose parapijose paveikslo lankymosi dienomis ypač aktyvūs buvo mokiniai. Šimkaičiuose mokyklos mokiniai ir mokytojai buvo parengę programą, o Raudonėje, šv. Mišiose, aukotose už parapijos jaunimą, bažnyčioje meldėsi daug šio miestelio pagrindinės mokyklos mokinių, beje, ir pasitikusių paveikslą jo atvykimo dieną kartu su kitais parapijiečiais. Balandžio 22-ąją, sekmadienį, paveikslas išlydėtas į Raudonę.

✱ Jaunatviška mokinių, mokytojų, giesmininkų procesija Šiluvos Marijos paveikslą pasitiko ir atlydėjo į **Stakių Šv. Antano Paduviečio bažnyčią**, kur paveikslas lankėsi balandžio 27–29 d. Parapijos bendruomenė daug laiko skyrė maldos budėjimui bažnyčioje; jo užtėko ir visiems pabendrauti parapijos salėje. Maldose prašyta Dievo palaimos pavasario darbus pradedantiems ūkininkams, visiems parapijos nariams, o vienerias šv. Mišias parapijos klebonas

kun. Arūnas Stanevičius aukojo už aktyviausius jos narius. Šiuo laikotarpiu parapija paminėjo ir Gyvybės dieną.

✱ Balandžio 30 d. Veliuonoje iškilminga procesija, kurioje dalyvavo parapijoje veikiančių įstaigų ir organizacijų atstovai bei tikintieji, giedodami Švč. Mergelės Marijos litaniją, skambant varpams, atnešė paveikslą į **Veliuonos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų bažnyčią**. Paveikslą puošė ne tik gėlės ir vainikai, bet ir Antano ir Jono Juškų vidurinės mokyklos mokinių piešiniai (veikė parodėlė „Sveika, Marija“). Dar lankydamas parapijiečius kalėdiniu metu klebonas kun. Arūnas Stanevičius dovanojo jiems mažas Šiluvos paveikslo kopijas. Laukiant paveikslo buvo išleistas parapijos laikraštėlis „Šaltinėlis“. Kasdien bažnyčioje aukotose šv. Mišiose melstasi įvairiomis intencijomis, o gegužės 5-ąją – už motinas minint Motinos dieną. Vyko Švč. Sakramento adoracija, meditacijos ir literatūrinio skaitymo valandos. Šeštadienį, prieš paveikslo perdavimą Seredžiaus parapijai, po šv. Mišių vyko poezijos vakaras. Netgi išlydėję paveikslą ir Dievo Motinos artumą išgyvenę veliuoniškiai neskubėjo namo: pasidalijo savo išgyvenimais agapėje, surengtoje parapijos salėje. Klebono pašventinta mažesnė paveik-

slo kopija dabar keliauja po veliuoniškių namus, prie jo žmonės meldžiasi ir palieka įrašus tam skirtoje knygoje.

✱ Kelis mėnesius **Seredžiaus Šv. Jono Krikštytojo parapija** laukė šventės – stebuklingojo Šiluvos Marijos su Kūdikiu paveikslo apsilankymo. Ne vienas jau turėjo nedidelius šio paveikslo atvaizdus savo namuose. Gegužės 5 d. popietę, Motinos dienos išvakarėse, skambant varpams, su bažnytinėmis vėliavomis, giedodami *Marija Marija*, paveikslą sutiko parapijos jaunimo choras, vadovaujamas Loretos Šimkevičienės, pastoracinės tarybos nariai, Caritas, sinodo, Marijos, maldos grupės, miestelio seniūnas J. Pikoraitis, Seredžiaus pagrindinės mokyklos direktorius P. Baršauskas su mokiniais, būrys kitų parapijiečių ir jų klebonas kun. Virginijus Lenkaitis. Priekyje su neužmirštuolių žiedais žygiavo vaikai, besirengiantys Pirmajai Komunijai, ir merginos tautiniais drabužiais su gelių žiedais rankose. Visi buvo susijaudinę, ne vieno akyse – ašaros.

Šiluvos paveikslas mūsų mieste, namuose sustiprino tą palaimingą pojūtį, kad nuolat esame Dievo Motinos matomi, globojami, kviečiami į vienybę ir bendrystę. Ypač šis jausmas sustiprėjo, kai Sekminių dieną tikinčiųjų procesijojeėjau per miestą pakylėta dvasia. Džiaugiausi eidama paskui paveikslą, tarsi jo vedama. Jaučiau didelę vienybę su tais, kurieėjo prieš mane ir už mane, jaučiausi didelės, suvienytos šeimos dalis. Tik vis graudino mintis – Motinėle pavargo mūsų laukt ir pati atėjo pas mus... Atėjusi į svečius Švč. Mergelė tarsi paragino dažniau ateiti į bažnytelę, atnešti kasdienius savo rūpesčius arba padėkoti už malones. Adoruoju Švč. Sakramentą žvilgsnis vis nukrypsta į paveikslą, jos žvilgsnį: kartais klausiantį, kartais švelniai priekaištaujantį, kartais guodžiantį ir raminantį. Šitą žvilgsnį pasidėjau į širdį...

*Loreta, Raseinių parapijos
Užtarėjų maldos grupė*

Prie įėjimo į šventorių grojo moksleivių orkestras iš Kauno I muzikos mokyklos. Paveikslą įnešus į bažnyčią ir papuošus jį gėlėmis, parapijos klebonas aukojo šv. Mišias. Per pamokslą jis peržvelgė Šiluvos Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslo istoriją, dar kartą priminė šios kelionės tikslus ir pakvietė prašyti Švč. Mergelės Marijos užtarimo. Po šv. Mišių prie išstatyto Švč. Sakramento pilna bažnyčia žmonių giedojo Švč. M. Marijos litaniją, buvo kalbamas rožinis. Po pamaldų klebonas pakvietė visus pasirašyti knygoje, keliaujančioje kartu su paveikslu. Kiekvieną paveikslo viešnagės dieną buvo meldžiamasi už parapijos kaimų, institucijų žmones. Ši savaitė pralėkė nepaprastai greitai ir teko atsisveikinti su paveikslu, kad ir kitų parapijų žmonių galėtų patirti šią malonę.

★ Gegužės 12–27 d. Šiluvos paveikslo piligrimystė tęsėsi **Vadžgirio Šv. Juozapo ir Eržvilko Šv. Jurgio parapijose**. Baigiantis mokslo metams abiejų parapijų vaikams teko džiaugsmas būtent tuo palaimingu metu priimti Pirmąją Komuniją. Klebonas kun. Virgilijus Rutkūnas linkėjo jauniems parapijiečiams Kūdikelio Jėzaus globos jų gyvenimo kelyje. Žvelgdami į Mariją, savo motiniškose rankose laikantią Jėzų, eržvilkiečiai meldėsi, kad ji globotų ir savo rankose laikytų Eržvilko parapiją, jų šeimas ir vaikus. Vadžgiryje paveikslo kopijos buvo padovanotos *Caritui*, mokyklai, paštui, bibliotekai, bendruomenės centrui, bažnyčios patarnautojams.

★ Gegužės 27 d. Šiluvos Marijos paveikslo kopija atkeliavo į **Raseinių dekanatą**. Rengiantis Dievo Motinos apsišveikimo Jubiliejui, **Raseinių Švč. Marijos Ėmimo į dangų** parapijos tikintieji nuolat raginami dalyvauti pamaldose. Parapijoje išplatinta 5 tūkst. lankstinukų, 70 plakatų. Šiluvos Marijos žinia plačiai pasklido Raseinių žemėje. Paveikslo apsilankymo parapijoje iškilmių dieną beveik prieš valandą prie miesto ribos rinkosi jį sutinkantieji. Pasirengimo Jubiliejui grupės nariai rikiavo eiseną. Joje dalyvavo parapijos

bendruomenė, organizacijų nariai, savivaldybės atstovų bei LR Seimo narių, taip pat miesto mokyklų moksleiviai bei gausiai susirinkę tikintieji. Paveikslą sutiko vyskupas augziliaras Jonas Ivanuskas, Raseinių parapijos klebonas vicedekanas kun. Vytautas Paukštis, Girkalnio parapijos klebonas dekanas kun. Juozas Kaknevičius, kiti dekanato kunigai. Paveikslą nešė šventiškai pasipuošę Žemaičio gimnazijos moksleiviai. Raseiniškiai buvo papuošę savo namus valstybinėmis vėliavomis, Marijos atvaizdais bei Šiluvos paveikslo kopijomis. Vėliau bažnyčioje šv. Mišias aukojo vysk. J. Ivanuskas su dekanato kunigais. Per homiliją ganytojas kvietė aktyviai įsitraukti į pasirengimo Šiluvos Jubiliejaus programą, linkėjo gausių Dievo Motinos malonių. Per šv. Mišias giedojo sumos choras, o kartu su juo – ir visi gausiai dalyvavę tikintieji. Per Eucharistijos šventę, kaip liudijo parapijiečiai, jie patyrė bendrystę su Jėzumi, Švč. M. Marija bei visa gausia bendruomene.

Po Mišių paveikslą bendruomenei pristatė Raseinių krašto istorijos muziejaus direktorė Birutė Kulpinskaitė. Pirmąjį vakarą vyko poezijos skaitymai bei 39 autorių iš įvairių Raseinių mokyklų piešinių parodos atidarymas. Raseiniuose paveikslas lankėsi iki birželio 17 d., tuo

metu dar pabuvodamas ir kaimyninėse **Alėjų bei Kalnujų parapijose**. Apsilankymo dienomis buvo kalbamas Rožinis, giedama Švč. M. Marijos litanija, giesmės, skaitomas Dievo žodis, adoruojamas Švč. Sakramentas. Paveikslo apsilankymo dieną ir renginių globėja buvo Raseinių r. savivaldybė, o partneriai – Kultūros centras, Meno mokykla, Katalikiškos dvasios pradinė mokykla.

★ Birželio 17 d. – liepos 1 d. paveikslas lankėsi **Viduklės Šv. Kryžiaus parapi-**

joje tuo metu jai švenčiant šv. Antano atlaidus. Kasdien bažnyčia buvo atvira paveikslo lankytojams, čia buvo galima adoruoti Švč. Sakramentą, o aukotose šv. Mišiose (į jas atvyko ir svečių kunigų) melstasi už atokiausių kaimelių gyventojus bei miestelyje dirbančius įvairių socialinių grupių žmones. Nebuvo pamiršti ir Blinstrubiškių senelių namų gyventojai. Jiems, daugumai jau negalintiems pasiekti bažnyčios, Marija išliejo savo malonę ypatingu būdu: dvi dienas paveikslas buvo joje globos įstaigoje.

★ Iš Viduklės į **Paupio Šv. Šeimos parapiją** liepos 1 d. atkeliavęs Šiluvos paveikslas sutiktas kasdieniu Rožiniu ir Švč. M. Marijos litanija, šv. Mišiomis įvairiomis intencijomis, Švč. Sakramento adoracija. Nuo 11 val. prasidėdavo paveikslo lankymas, individuali malda. Čia, kaip ir Viduklėje, vienerios šv. Mišios aukotos už parapijos geradarius, maldose nebuvo užmiršti šiose parapijose tarnavę dvasininkai.

Paveikslą išlydi Žaiginio tikintieji

★ Liepą paveikslas lankėsi **Lyduvėnų ir Žaiginio parapijose**, savaitę praleido su **Vosiliškio parapijos** žmonėmis. Žaiginio tikintieji, nepaisydami visą savaitgalį šėlusios liūtys, liepos 8 d. iškilmingai sutiko keliaujančią paveikslą prie miestelio ribos. Su giesmėmis Marijos garbei, skambant senosios varpinės varpui, varpeliams, procesija paveikslas palydėtas į Šv. Antano Paduviečio bažnyčią. Į paveikslo sutikimo iškilmes atvyko Raseinių r. mero pavaduotojas Antanas Vizbaras, kuris

perdavė dovaną – arnotą su jame išsiuvinėta Mergele Marija su Kūdikiu ant rankų. Šv. Mišias aukėjo ką tik parapijoje pradėjęs dirbti kunigas Andrius Alminas. Po šv. Mišių visi susirinko į agapę pabūti kartu, pasidžiaugti savo darbais. Visą savaitę iki liepos 15 d. žaiginiškai meldėsi už krikščioniškąsias vertybes, už tai, kas šiandien aktuاليا parapijai: už ligonius, atstumtuosius, kenčiančius, už ūkininkus, žemės ir miškų ūkio darbuotojus, už šeimas, vaikus, jaunimą, mokytojus, už blai-vystę ir už bažnyčios statytojus, aukotojus, geradarius, už pasiaukojamai dirbusius kunigus. Pranciškaus Šivickio pagrindinės mokyklos mokiniai, vargonininko Arūno Kuviko suburti į chorą, giedojo giesmes, pritardami dūdelėmis, gitaromis. Liepos 15 d. paveikslas perduotas jauniems Vosiliškio parapijos atstovams. Paveikslas pasitikti atvyko Vosiliškio bendruomenės pirmininkas. Paveikslas Žaiginio parapijoje, esančioje tik 8 km nuo Šiluvos, buvo sutiktas kaip ypatinga Dievo malonė, sustiprinusi tikėjimą, darną, suteikusi dvasios tvirtybę.

✱ Iki rugpjūčio 5 d. Šiluvos Marijos paveikslas kelionė tęsėsi **Ariogalos ir Lesčių parapijose**. Labai anksti klebono kun. Gintauto Jankausko rūpesčiu buvo paskelbta pamaldų programa. Joje priminta arkivyskupijos pasirengimo programos vienas tikslų – Šiluvos žinia prakalbinti visus geros valios žmones, ieškančius Dievo, gyvenimo prasmės ir tiesos. Paveikslas lankymosi metu Lesčiuose švenčiami šv. Ignaco Lojolos atlydai, šventinamas kryžius prie senojo Žemaičių plento, o rugpjūčio 4 d. Dubysos slėnyje aukotos šv. Mišias už žuvusius Lietuvos kovotojus, kalinius, tremtinius.

Parengta pagal kun. Virginijaus Lenkaičio, Aušros Augustaitienės, Jolantos Budzinauskienės, Ritos Šilvienės, įvairių parapijų ir Kauno arkivyskupijos spaudos tarnybos informaciją

✱ ŠILUVOS ŽINIA SKLINDA VILKAVIŠKIO VYSKUPIJOJE

Šiluvos Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslas kopija piligriminę kelionę po **Vilkaviškio dekanatą** pradėjo paskutinį balandžio sekmadienį Vilkaviškio vyskupijos katedroje. Rytmetinių šv. Mišių metu joms vadovavęs vyskupas Rimantas Norvila paveikslą pašventino ir pakvietė tikinčiuosius melstis Dievo Motinos užtarimu. Per tą savaitę prie paveikslas į gegužines pamaldas gausiai rinkdavosi Pirmajai Komunijai ir Suvirtinimo sakramentui besiruošiantys vaikai. Parapijos klebono prelato kan. Vytauto Gustaičio rūpesčiu paveikslas kelias dienas keliavo per miesto mokyklas. Mokyklų atstovai rytais paveikslą per miestą iškilmingai parsinešdavo, o vakarop sugrąžindavo į katedrą. Šiluvos Marijos paveikslas pabuvojo abiejose miesto vidurinėse mokyklose – Salomėjos Nėries ir „Aušros“, Vilkaviškio pagrindinėje, Marijampolės profesinio rengimo Vilkaviškio centre bei netoli nuo miesto esančioje Giedrių pagrindinėje mokykloje. Taip kuo didesniai skaičiui žmonių, ypač jaunimui, buvo suteikta galimybė išgirsti Šiluvos apsireiškimo istoriją, pagilinti turimas žinias. Mokyklų, priėmusių paveikslas reprodukciją, moksleiviams tai buvo gyva tikėjimo liudijimo patirtis. Jie savo mintis ir jausmus išreiškė piešiniais, giesmėmis, poezijos skaitymais. Vilkaviškietiai buvo pirmieji, kurie įsigijo mažesnio formato šiluvos Marijos paveikslas kopiją savo namams. Kai

kurie jį norėjo gauti tam, kad galėtų padovanoti savo brangiems žmonėms ir taip pasidalyti savo širdyje patirtu tikėjimo stebuklu. Marijos paveikslų kopijas prelatas įteikė lankydamasis kai kuriuose darbo kolektyvuose, bendruomenėse, skleidamas žinią apie Švč. M. Marijos apsireiškimo Šiluvoje 400 metų Jubiliejų bei per dekanato parapijas keliausiantį Dievo Motinos paveikslą.

Gegužės 6-ąją Marijos paveikslas iš Vilkaviškio katedros buvo iškilmingai išlydėtas į **Alvito parapiją** ir pradėjo piligriminę kelionę po Vilkaviškio dekanatą. Alvito parapijos bažnyčioje, kuri tituluota Marijos motinos Onos vardu, prie paveikslas į gegužines pamaldas rinkdavosi ne tik maldos grupės maldininkai, bet ir tolimesnių kaimų atstovai, Alvito pagrindinės mokyklos moksleiviai bei parapijos Šv. Kazimiero vaikų globos namų auklėtiniai.

Marijos mėnesį prie paveikslas meldėsi **Virbalio, Kybartų parapijų** žmonės. Iki liepos pradžios paveikslas apkeliauvo visas dekanato parapijas. **Gižų Šv. Antano Paduviečio**, vyskupijos globėjo, parapija buvo paskutinė šiluvos stotelė Vilkaviškio krašte, toliau jį iškeliavo į gretimą **Šunskų parapiją Marijampolės dekanate**. Šios parapijos klebonas Remigijus Veprauskas sakė, jog nors jų parapijoje Dievo Motinos paveikslas viešėjo šiokiadieniais, jis nebuvo vienišas: jį lankė ir prie jo meldėsi uoliausi tikintieji.

Birutė Nenėnienė

★ JAUNIMO KONGRESĖLIAI TELŠIŲ VYSKUPIJOJE

Šiluva ir visa Lietuva ruošiasi paminėti labai svarbią ir reikšmingą sukaktį – 400 m., kai Dievo Sūnaus Motina apsireiškė Šiluvoje. Šis ypatingas įvykis iki mūsų dienų minimas iš kartos į kartą tikinčiųjų, kurie čia plaukia prašyti Dievo Motinos malonės ir paguodos prie stebuklais garsėjančio paveikslo centriniame Bazilikos altoriuje. Telšių vyskupijoje šio sukakties išvakarėse per dekanatų centrus keliavo stebuklingojo Šiluvos Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslo kopija. Dekanatų centruose ir vyskupijos teritorijoje esančiuose Lurduose nuo šių metų gegužės 1 d. vyko jaunimo kongresėliai, kuriuose gausiai dalyvavo paaugliai ir jaunuoliai, ypač ministrantai, adoruotojos, vaikų chorų giesmininkai, besiruošiantys Pirmajai Komunijai ir Sutvirtinimo sakramentui. Šie kongresėliai buvo skirti pasirengti Lietuvos jaunimo dienoms ir paminėti tuos praeities įvykius, kurie savo dvasiniais impulsais reikšmingi ir mūsų laikais. Stebuklingojo paveikslo kopija buvo atvežta į **Palangą, Akmenę, Klaipėdą, Mažeikius, Telšius, Plungę, Skuodą, Šarkės Lurda, Vėžaičius, Gargždus, Pajūrį, Švėkšną, Tauragę**. Visose šiose vietovėse tikintieji gausiai rinkosi ir, iškilmingai sutikę Švč. M. Marijos paveikslą, giedodami Dievo Motinos garbei skirtas giesmes procesijos būdu jį parnešdavo į bažnyčią. Dekanatų centrų bažnyčio-

se aukotos iškilmingos šv. Mišios. Šv. Mišių, kurių aukoti kunigai rinkdavosi iš viso dekanato, koncelebracijai vadovaudavo Telšių vyskupas Jonas Boruta SJ. Sakydamas pamokslą ganytojas gausiai susirinkusiems tikintiesiems ir jaunimui išsamiai papasakodavo Šiluvos šventovės ir joje esančio stebuklingojo paveikslo istoriją. Pamoksluose buvo primenami ir svarbiausi su Šiluva susiję istorijos įvykiai.

Po šv. Mišių paveikslo kopija būdavo nešama prie Marijos statulos, kopolytėlės ar Lurdo lauke, kur vykdavo vaikams ir paaugliams skirta katechezė mariologine tema, giedama Švč. M. Marijos litanija ir gegužinių pamaldų giesmė. Vyskupui palaiminus Šiluvos paveikslas būdavo išlydimas į kitą dekanatą. Po pamaldų vaikai ir jaunimas trumpai pabendraudavo agapėje.

Šie kongresėliai per visą gegužės mėnesį buvo puikus metas, kai stebuklingojo paveikslo kopija, keliaudama per Telšių vyskupijos dekanatus, kvietė iš naujo apmąstyti tą nuostabų įvykį – Dievo Motinos apsireiškimą piemenėliams beveik prieš 400 metų. Šio slėpinio šviesoje esame kviečiami dar kartą patirti Dievo Motinos meilę ir rūpinimąsi kiekvienu iš mūsų – jos vaikais. Dar kartą esame kviečiami įsiklausyti į Švč. M. Marijos kvietimą – kad niekada nenustotume garbinti jos Sūnų.

Kan. teol. lic. Andriejus Sabaliauskas

Strūnaičio parapijiečiai (Vilniaus arkivyskupija) prie Šiluvos Dievo Motinos

★ ŠILUVOS MARIJOS ARTUMOJE – IR VILNIAUS ARKIVYSKUPIJOS ŽMONĖS

Artėja 400-osios metinės. Šiluva – Dievo pasirinktas kampelis, kuris buvo palaimintas Dievo Motinos švč. M. Marijos apsilankymu. Kauno arkivyskupui Sigitui Tamkevičiui paraginus, daugelyje Lietuvos vietų stebuklingojo Švč. M. Marijos su Kūdikiu Šiluvos paveikslo kopija pradėjo kelionę per parapijas, šeimas. Klausydamasis „Marijos radijo“ pagalvojau, kad tai yra mūsų, t. y. Lietuvio širdžiai, artima, nes įvyko Lietuvoje. Prisimenant šį Švč. M. Marijos pasirodymą Šiluvoje, įvykusį prieš keturis šimtus metų, tegul keliauja paveikslas per šeimas ir mano parapijoje.

Kun. Antanas Domeikis,
Strūnaičio parapijos administratorius

Anūkas Dominykas, išvažiuodamas į Kauną, gražiai atsisveikino su Švč. M. Marijos paveikslu. Daivutė, Dominyko mama, sako: „Išvažiuodamas atsisveikink su Marija.“ Nuėjo į kambarį, užsidarė. Man buvo didžiausia palaima, kad anūkas pajuto šio paveikslo buvimą. Net ašara išriedėjo, kaip jis prašė Marijos sveikatos. Svarbiausia, užsidarė, kad niekas netrukdytų. Šiluvos stebuklingojo paveikslo kopijos buvimas namuose – tai didelė palaima. Melsdamiesi prie šito paveikslo pajutome Jos galią. Buvimas prie jo mus tarsi pakylėjo į aukštesnį supratimo lygį: ką reiškia mintimis būti arčiau Švč. M. Marijos, jos palaimos. Labai norėjau, kad tą pajustų vaikai ir anūkai.

Onytė Krūminienė,
N. Strūnaičio kaimas, Švenčionių r.

Man reikėjo pasiruošti šiam susitikimui. Pakviečiau Švč. M. Mariją, kai buvau dvasiškai pasiruošusi. Priėmiau šį paveikslą, ir tapo lengva melstis, nes man lietuviškai sunkiau melstis. Aš planavau maldą vienai valandai. O taip praėjo visa savaitė. Pasimeldėm, ir pasijutau, kad man dvasiškai daug lengviau. Žiūriu, ir vyras, nors aš jo neprašiau, atėjo, kartu

su kitais meldėsi. Pasidžiaugiau, kad nereikėjo jo kviešti. Visiems buvo gera. Kai buvo pas mane Švč. M. Marijos paveikslo kopija, jaučiau atsakomybę, kad namie būtų ramybė, tylą, susikaupimas. Visą laiką norėjau, kad visiems būtų gera.

Helena Aliancevič,
N. Strūnaičio kaimas, Švenčionių r.

Prieš keletą metų buvo galimybė nuvykti į Šiluvą, aplankyti koplyčią, kur ant akmens buvo apsireiškusi Dievo Motina Marija. Teko pamatyti Baziliką su stebuklinguoju Dievo Motinos paveikslu. Dabar šio paveikslo kopija lankosi mūsų namuose. Sunku suvokti, kad taip atsitiko. Juk mes, eiliniai žmonės, gal ir neverti tokios didžios malonės ir garbės. Už šią dovaną dėkojame klebonui. Labai iškilmingas buvo paveikslo įteikimas šeimai: su malda ir palaiminimu. Jaučiama didelė palaima ir šiluma, ir nenuostabu. Juk Švč. Mergelės gyvenimas yra motiniškos meilės pavyzdys: jos šiluma gaivina ir duoda stiprybės eiti gyvenimo keliu.

Danutės ir Valento Mitunievič šeima,
Vidutinės kaimas, Švenčionių r.
(Įrašas atsiliepimų ir liudijimų sąsiuvinyje
paveikslo kopijai lankantis parapijoje.)

Suklaupę prie stebuklingojo paveikslo kopijos, prašome palaimos mums ir mūsų šeimai, kad suteiktų mums daugiau tikėjimo, meilės ir kantrybės, o mirusiems artimiesiems ramybės, šviesos, dangaus palaimos. Pažvelk maloningai į mus, dažnai klystančius, besiblaškančius, ir padėk mums savo galingu užtarimu. Gaivink mūsų tikėjimą ir pasitikėjimą Dievu. Sukurk karštą Jėzaus meilę Tavosios žemės vaikų širdyse. Už tokią malonę, kad Švč. Mergelė Marija, mūsų dangiškoji Motina, aplankė mūsų namus, dėkojame parapijos klebonui.

Lucijos ir Povilo Jurkovėnų šeima,
Vidutinės kaimas, Švenčionių r.
(Įrašas atsiliepimų ir liudijimų sąsiuvinyje.)

KITI JUBILIEJAUS DARBAI IR SUMANYMAI

Arkiv. Sigitas Tamkevičius įteikia apdovanojimą mons. Lionginui Vaičiulioniu

Apdovanojimai Šiluvos Dievo Motinos medaliu

Jau keleri metai birželio 24 d., švenčiant dangiškojo globėjo Šv. Jono Krikštytojo šventę, minima Kauno arkivyskupijos diena. Šią dieną šv. Mišias arkikatedroje bazilikoje kartu su ganytojais aukoja visi arkivyskupijoje tarnaujantys dvasininkai. Tradiciškai tądien vėliau vykstančioje konferencijoje arkivyskupas aptaria metų darbus ir sielovados rūpesčius. Didžiai vertinant daugybės arkivyskupijos tikinčiųjų bendruomenės narių pasiaukojamą tarnavimą Dievui ir Bažnyčiai ir nuoširdžiai džiaugiantis šio darbo vaisiais, jau tapo tradicija kasmet bent keliolika uolių dvasininkų, vienuolių, pasauliečių apdovanoti aukščiausiu arkivyskupijos garbės ženklu – Šiluvos Dievo Motinos medaliu.

2007 m. arkivyskupas Sigitas Tamkevičius Šiluvos Dievo Motinos medaliais apdovanojo šiuos asmenis:

Mons. Kazimierą Senkų – už ilgametę uolią kunigiškąją tarnystę, bažnytinio giedojimo puoselėjimą ir nuoširdžią pagalbą Katalikų Bažnyčiai Lietuvoje;

Mons. Lionginą Vaičiulionį – už nuoširdų ilgametį darbą pastoracijoje, kunigiškos dvasios puoselėjimą, rūpestį, statant Kauno miesto Šventosios Dvasios parapijos bažnyčią;

Kun. Vytautą Merkį SJ – už nuoširdų bendradarbiavimą studentų ir jaunimo sielovadoje, nuolatinį tarnavimą kiekvienam, reikalingam pagalbos.

Janiną Morkūniene – už nuoširdų dalyvavimą Ukmergės Šv. Petro ir Povilo parapijos bei Ukmergės dekanato veikloje ir krikščioniško gyvenimo liudijimą.

Joną Grigą – už nesavanaudišką uolią pagalbą Kauno arkikatedroje bazilikoje bei Šv. Mikalojaus bažnyčioje, nuoširdų pamaldumą ir krikščioniško gyvenimo liudijimą.

Gasparą Pikturną – už tvirtą tikėjimo liudijimą ir ištikimybę Bažnyčiai bei aktyvų dalyvavimą Raudondvario parapijos gyvenime.

Kristiną Laurinavičiūtę – už uoliai atliekamą katechetės darbą, vaikų ir jaunimo rengimą sakramentiniame gyvenime ir asmeninį tikėjimo liudijimą savo gyvenimu.

Antaną Gečą – už nesavanaudišką nuoširdžią pagalbą Vilkijos parapijai, aktyvų dalyvavimą parapijos gyvenime ir krikščioniško gyvenimo liudijimą.

Gediminą ir Zitą Dziguos – už nuoširdų dalyvavimą Josvainių parapijos gyvenime, sąmoningą įsitraukimą į pa-

rapijoje vykdomas programos bei krikščioniškos šeimos gyvenimo liudijimą.

Gintautą Petrošį – už nesavanaudišką paramą Betygalos parapijai ir Kauno kunigų seminarijai bei krikščioniško gyvenimo liudijimą.

Antaną Urboną – už ilgametį nuoširdų ir pasiaukojamą darbą, atstatant Kristaus Prisikėlimo bažnyčią bei uolų dalyvavimą parapijos gyvenime.

ses. Laurą Vandą Navikaitę SJE – už ilgametį uolų ir nuoširdų darbą Kauno arkivyskupijos kurijoje, ištikimybę Bažnyčiai bei tvirtą tikėjimo ir pašauktojo gyvenimo liudijimą.

Viliją Karaliūnaitę – už uolų darbą arkivyskupijos kurijoje bei Kauno arkikatedroje bazilikoje, nuoširdų ir pasiaukojantį dalyvavimą Marijos radijo veikloje.

Mindaugą Buiką – už ilgametį pasiaukojamą darbą katalikų žiniasklaidoje, ištikimais perteikiant aktualius Bažnyčios ir visuomenės santykių klausimus, ir nuoširdų tikėjimo liudijimą.

Sofijai (po mirties) ir Juozui Kungiams – už dosnią nesavanaudišką paramą Kėdainių Šv. Juozapo parapijai, aktyvų bendradarbiavimą sielovadinėje gimtosios parapijos veikloje

Darbai Šiluvoje laukiant didžiojo Jubiliejaus

Artėjantis Švč. M. Marijos apsireiškimo Šiluvoje 400 m. Jubiliejus paskatino šiai šventai vietai skirti ypatingą dėmesį. Nors dvasinis pasirengimas yra pats svarbiausias darbas, kurį privalome atlikti, turėjome pagalvoti ir apie tai, kaip pasiruošti švęsti ir patį Jubiliejų 2008 m. rudenį Šiluvoje. Pagrindiniai darbai, kuriuos reikia padaryti, yra šie: atnaujinti Šiluvos Bazilikos ir Apsireiškimo koplyčios.

Darbai Šiluvos Bazilikoje pradėti prieš keletą metų, bet dėl finansavimo stokos labai pamažu judėjo į priekį. Šiomet atsirado galimybė juos paspartinti, tad kitąmet darbai bus tęsiami sparčiau. Galima tikėtis, kad iki Jubiliejaus Bazilika tikrai pagražės, be to, viliuosi, ji bus šildoma.

Sakraliai aikštei tarp Bazilikos ir Apsireiškimo koplyčios sutvarkyti reikėjo atlikti daug parengiamųjų darbų: nupirkti planuojamoje teritorijoje esančius namus, sudaryti detalų planą ir parengti techninį aikštės sutvarkymo projektą. Gaila, kad iki šiol nepavyko susitarti su vieno namo šeimininkais, gyvenančiais JAV, todėl sakralios aikštės pertvarkymo projektą iki galo įvykdyti gali ir nepasisiekti.

Liepos pradžioje pradėjome aikštės tvarkymo pirmąjį etapą. Tai pagrindi-

nė erdvė, kurioje vyks Jubiliejaus šventimas, o ateityje ir visi dideli šventiniai Šiluvos renginiai. Šią erdvę ketinama taip sutvarkyti, kad maldininkai galėtų joje gerai jaustis. Aikštėje numatoma pastatyti 10 Rožinio kopyltelių, primenančių svarbius Išganyimo slėpinius. Iki Jubiliejaus tikrai nesuspėsime visų įrengti, nes tai didelis ir labai atsakingas darbas.

Iki Jubiliejaus taip pat numatoma įrengti Piligrimų aikštelę ir 2 km ilgio Piligrimų taką per Šiluvos šilą. Šiomet turėtų būti atlikti projektavimo, o kitąmet – tvarkymo darbai.

Visi darbai Šiluvoje vykdomi už tikinčiųjų aukas, juos taip pat remia Vyriausybė. Šiuo metu baigiamoje rengti Jono Pauliaus II piligriminio kelio programoje (ji apima 14 svarbiausių Lietuvos sakralių objektų nuo Vilniaus Aušros Vartų iki Žemaičių Kalvarijos) Šiluva dėl artėjančio Jubiliejaus turi prioritetinę vietą.

Visi Lietuvos tikintieji žmonės kviečiami prisidėti prie Šiluvos tvarkymo darbų. Šie darbai tebus mūsų meilės Dievo Motinai ir dėkingumo Viešpačiui už tautos laisvę išraiška.

Arkivyskupas Sigitas Tamkevičius

Paaukoti Šiluvos darbams galima:

Litais: Kauno arkivyskupijos kurija (Šiluvos projektui)

Sąskaitos nr. LT87 7044 0600 0316 3642

Kita valiuta: Kauno arkivyskupijos kurija (Šiluvos projektui)

Sąskaitos nr. LT27 7044 0600 0316 3655

SWIFT: CBVI LT 2X, AB SEB Vilniaus bankas

Iš JAV savo auką galima siųsti per Lietuvos katalikų religinę šalpą arba tiesiai į Kauno arkivyskupiją (Rotušės a. 14a, LT-44279 Kaunas) su nuoroda „Šiluvos projektui“.

MARIOLOGINIS KONGRESAS

KAUNE, PAŽAISLYJE

Rugpjūčio 15 d., trečiadienis
Švč. Mergelės Marijos Ėmimas į dangų (Žolinė)

12 – 14 val. Įvairūs užsiėmimai vaikams, jaunimui, filmas apie Šiluvą

12 val. Teologinė konferencija „MARIJOS BENDRADARBIAVIMAS IŠGANYME“ kun. lic. Robertas Šalaševičius

12.30 val. Istorinė konferencija „MARIJOS APSIREIŠKIMAS ŠILUVOJE“ dr. Liudas Jovaiša

13 val. Evangelizacinė programa

14 val. Sutaikinimo sakramento šventimas

14 val. Vaikų ir jaunimo giesmių festivalis kiemelyje

15 val. Šv. Mišios aikštėje priešais bažnyčią

16.30 val. Meninė programa

ŠILUVOJE

Rugsėjo 8 d., šeštadienis
Švč. Mergelės Marijos Gimimas (Šilinės)

9.30 val. Marijos valandos Bazilikoje

10 val. Šv. Mišios už gyvojo rožinio, *Marijos legiono* bei Marijai pašventąsias grupes Bazilikoje

10.30 val. Apreiškimo Švč. Dievo Gimdytojai Akatistas Apsireiškimo kopyčioje

11.30 val. Katechezė aikštėje priešais Baziliką

12 val. Šv. Mišios už krikščionių vienybę tikėjime, aikštėje priešais Baziliką

14 val. Dokumentinis filmas apie Šiluvą Kultūros namų salėje

15 val. Mariologinė konferencija aikštėje priešais Baziliką

16 val. Mišparai Bazilikoje

17 val. Rožinio malda procesijoje nuo Apsireiškimo kopyčios į Baziliką

18 val. Šv. Mišios už šeimas, laukiančias gimstančio vaikelio, Bazilikoje

ŠILUVOS ATLAIDAI 2007 m. rugsėjo 8–16 d.

Pagrindinė šių metų atlaidų maldų intencija:
MELDŽIAMĖS UŽ ŠEIMŲ IR PARAPIJŲ DVASINĮ ATSINAUJINIMĄ

Rugpjūčio 26 d., sekmadienis
Piligrimų žygis į Šiluvą

PADĖKOS UŽ LAISVĘ IR NEPRIKLAUSOMYBĘ diena

8.30 val. Žygio pradžia:

iš Tytuvėnų (vadovauja vyskupas E. Bartulis),

iš Raseinių pusės nuo Dubysos slėnio (vadovauja arkivyskupas S. Tamkevičius)

12 val. Padėkos šv. Mišios Šiluvos bazilikoje už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę

Rugsėjo 8 d., šeštadienis
Švč. Mergelės Marijos Gimimas

MARIOLOGINIS KONGRESAS

Piligrimų sielovadai vadovauja Raseinių dekanato kunigai

10 val. Meldžiamės už gyvojo rožinio, *Marijos legiono* bei Marijai pašventąsias grupes

12 val. Meldžiame krikščionių vienybės tikėjime

18 val. Meldžiamės už šeimas, laukiančias gimstančio vaikelio

Rugsėjo 9 d., sekmadienis

PARAPIJŲ IR ŠEIMŲ diena

Piligrimų sielovadai vadovauja Kauno I dekanato ir VDU KTF kunigai (padeda Raseinių dekanato kunigai)

10 val. Meldžiamės už parapijas ir šeimas

12 val. Meldžiamės už Bažnyčią Lietuvoje

16 val. Meldžiamės už jaunimą

18 val. Meldžiamės už katalikiškas bendruomenes ir sambūrius

Rugsėjo 10 d., pirmadienis

POLICIJOS IR TEISĖSAUGOS DARBUOTOJŲ diena

Piligrimų sielovadai vadovauja Jurbarko dekanato kunigai

10 val. Meldžiamės už teisėsaugos darbuotojus ir jų šeimas

12 val. Meldžiamės už policijos darbuotojus ir jų šeimas

18 val. Meldžiamės už nuteistuosius ir jų šeimas

Rugsėjo 11 d., antradienis

KARIUOMENĖS, SAVANORIŲ, PARTIZANŲ IR ŠAULIŲ diena

Piligrimų sielovadai vadovauja Ukmergės dekanato kunigai

10 val. Meldžiame taikos ir ramybės pasauliui

12 val. Meldžiamės už Lietuvos karius ir jų šeimas

18 val. Meldžiame politinių partijų atsinaujinimo

Rugsėjo 12 d., trečiadienis

KUNIGŲ IR DIEVUI PAŠVĖSTOJO GYVENIMO NARIŲ (VIENUOLIŲ) diena

Piligrimų sielovadai vadovauja Jonavos dekanato kunigai

10 val. Meldžiamės už kunigų ir vienuolių ištikimybę savo pašaukimui

10 val. Apiešimo Švč. Dievo Gimdytojai Akatistas Apsireiškimo koplyčioje

12 val. Meldžiamės už kunigus ir pašvęstojo gyvenimo narius

18 val. Meldžiamės už žiniasklaidos darbuotojus ir jų šeimas

Rugsėjo 13 d., ketvirtadienis

SUNKUMUS PATIRIANČIŲ LIETUVOS ŽMONIŲ diena

Piligrimų sielovadai vadovauja Raseinių dekanato kunigai

10 val. Meldžiamės už žemdirbius, darbininkus ir jų šeimas

12 val. Meldžiamės už išeivius ir jų šeimas

18 val. Meldžiame pašaukimą į kunigystę ir pašvęstąjį gyvenimą

19 val. Vidinio išgydymo pamaldos

Rugsėjo 14 d., penktadienis

LIGONIŲ, SLAUGYTOJŲ IR MEDICINOS DARBUOTOJŲ diena

Piligrimų sielovadai vadovauja Kėdainių dekanato kunigai

10 val. Meldžiame vilties stokojantiems

12 val. Meldžiamės už ligonius, slaugytojus, medicinos darbuotojus ir jų šeimas

18 val. Meldžiamės už siekiančius išsivaduoti iš priklausomybių ir jų šeimas

Rugsėjo 15 d., šeštadienis

Švč. M. Marija Sopulingoji

JAUNIMO, AKADEMINIŲ BENDRUOMENIŲ IR KULTŪROS DARBUOTOJŲ diena

Piligrimų sielovadai vadovauja Kauno II dekanato kunigai

10 val. Meldžiamės už kultūros darbuotojus ir jų šeimas

12 val. Meldžiamės už jaunimą ir akademinių bendruomenių narius bei jų šeimas

18 val. Meldžiamės už Lietuvos kunigų seminarijų bendruomenes

JAUNIMO PROGRAMA

9 val. Registracija (prie Šiluvos mokyklos)

9.30 val. Šlovinimas

9.50 val. Mokymas „Irkis į gilumą“

10.30 val. Akatistas

11.30 val. Katechezė

12 val. Šv. Mišios

13 val. Pietūs – agapė

14.30 val. Teminės grupelės

16.30 val. Pavakariai

17 val. Koncertas „Sound in G“

19 val. Atsisveikinimas ir išvykimas

Rugsėjo 16 d., sekmadienis

ŠEIMŲ diena

Piligrimų sielovadai vadovauja Kauno I dekanato ir VDU KTF kunigai

10 val. Meldžiamės už mokyklų bendruomenes

12 val. Meldžiamės už parapijas ir šeimas

18 val. Dėkojame Dievui už malones per Šilinių atlaidus. Procesija. Atlaidų pabaiga

ŠEIMŲ PROGRAMA

10 val. Kauno arkivyskupijos šeimos centrų parengtų drobių apie pasirengimą Šiluvos jubiliejui ekspozicijos atidarymas

10 – 14 val. Šeimų judėjimų, bendruomenių ir šeimos centrų mugė-prisistatymas

13.30 val. Agapė

PAMALDŲ TVARKA ATLAIDŲ METU

ŠV. MIŠIOS

8 val. Apsireiškimo koplyčioje meldžiamės aukotojų intencija

9 val. Apsireiškimo koplyčioje meldžiame ligoniams sveikatos

10 ir 18 val. Švč. M. Marijos Gimimo bazilikoje

11.30–11.55 val. Liturginė katechezė aikštėje prieš Baziliką

12 val. Švč. M. Marijos litanija ir pagrindinės šv. Mišios aikštėje prieš Baziliką

ROŽINIO MALDA

17 val. procesijoje nuo Apsireiškimo koplyčios į Baziliką

MARIJOS VALANDOS

9.30 val. Švč. M. Marijos Gimimo bazilikoje

ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Kasdien Bazilikoje nuo **19** iki **20 val.**

Iš rugsėjo 14-osios į 15-ąją – per visą naktį

RENGINIAI KIEKVIENĄ ATLAIDŲ DIENĄ

DOKUMENTINIS FILMAS APIE ŠILUVĄ

14 val. Kultūros namų salėje.

SUSITIKIMAI – KONFERENCIJOS

15 val. Jono Pauliaus II namų salėje

PASTABOS

Su maldininkais atvykstantiems kunigams šv. Mišias aukoti Apsireiškimo koplyčioje galima 8, 9, 15 ir 16 val. Šiomis valandomis norinčius aukoti šv. Mišias kviečiame iš anksto registruotis pas Šiluvos kleboną tel. (428) 4 31 90, mob. tel. (612) 5 69 38.

Chorai, norintys giedoti atlaiduose, turi registruotis iki 2007 08 25 Kauno arkivyskupijos kurijoje: Rotušės a. 14a, LT-44279 Kaunas, tel. (37) 40 90 26 faks. (37) 32 00 90, el. p. pastoracijos.t@kn.lcn.lt

Jaunimo dienos renginiams registruotis Kauno arkivyskupijos jaunimo centre **iki rugsėjo 10 dienos**. Vilniaus g. 7, Kaunas, tel. (37) 322 578 (galima palikti žinutę autoatsakiklyje), el. paštas: jaunimo.c@kn.lcn.lt;

Išsamesnė informacija

www.siluva.lt

RENGINIAI IR ŠVENTĖS PASITINKANT ŠILUVOS JUBILIEJŲ

2007 m. ruduo

✝ EUCHARISTIJOS ŠVENTĖS
KAUNO MIESTE

Rugsėjo 22–23 d. paminklinėje
Kristaus Prisikėlimo (Žaliakalnio)
bažnyčioje

Rugsėjo 29–30 d. Šv. Vincento
Pauliečio (Petrašiūnų) bažnyčioje

Spalio 6–7 d. Šv. Pranciškaus Ksavero
(jėzuitų) bažnyčioje

Spalio 13–14 d. Švč. M. Marijos
Ėmimo į dangų (Vytauto Didžiojo)
bažnyčioje

✝ **MARIJOS DIENĄ ŠILUVOJE –**
Spalio 13 d. Raseinių dekanato pi-
ligriminė kelionė

✧ ŠILUVOS MARIJOS PAVEIKSLO
KELIONĖ

KĖDAINIŲ DEKANATE rugsėjo 2 d. –
gruodžio 2 d.

Rugsėjo 2–16 d. Kėdainių Šv. Juozapo
bažnyčia

Rugsėjo 16–23 d. Josvainiai

Rugsėjo 23–27 d. Pernarava

Rugsėjo 27–30 d. Pajieslys

Rugsėjo 30 d. – spalio 7 d. Krakės

Spalio 7–14 d. Pagiriai

Spalio 14–20 d. Šėta

Spalio 20–21 d. Lančiūnava

Spalio 21–27 d. Dotnuva

Spalio 27–28 d. Šlapaberžė

Spalio 28 d. – lapkričio 3 d. Paberžė

Lapkričio 3–4 d. Surviliškis

Lapkričio 4–11 d. Labūnava

Lapkričio 11–18 d. Šventybrastis

Lapkričio 18–25 d. Gudžiūnai

Lapkričio 25 d. – gruodžio 1 d.

Kėdainių Šv. Jurgio bažnyčia

Gruodžio 1–2 d. Apytalaukis

PAMALDOS ŠILUVOJE

ŠVENTOSIOS MIŠIOS

BAZILIKOJE

Sekmadieniais **8, 10 ir 12 val.**

Šeštadieniais **10 val.**

Šiokiadieniais **8 val.**

Kiekvieną mėnesio 13 dieną **9, 12 val.**

KOPLYČIOJE

Šiokiadieniais ir šeštadieniais

vasaros laiku **19 val.**

Kiekvieną mėnesio 13 dieną **8, 10 val.**

ROŽINIO MALDA

Šeštadieniais Bazilikoje **14 val.**

Kasdien prieš vakaro šv. Mišias

Jubiliejui skirtus puslapius skaitykite
atnaujintoje Šiluvos svetainėje

www.siluva.lt

TURINYS

Vyskupas Jonas Ivanauskas
„Su Marija garbinti Dievą“ 1

Pasirengimo Jubiliejui bibliniai
akcentai

Tomas Viluckas
Dievo užmojis žmogui – paversti
pasaulį meilės ir gyvybės vieta 2

Atrasti naują gyvenimą Jėzuje
Kristuje

Ses. Vitalija Fedaravičiūtė
„Teįvyksta manyje Tavo žodis“ 3
Vilija Karaliūnaitė
Šiluvos žemė pašventinta Dievo
Motinos apsireiškimo 4
Šventoji Teresėlė – Šiluvos
piligrimė 6

Eucharistiniai kongresai ir
šventės

Gyvybės Duona pamaitinti 7

Piligriminės kelionės į Šiluvą

Piligrimystė gaivino
apsisprendimą 11
keliauti su Kristumi
Piligriminis žygis iš
Kryžių kalno į Šiluvą 14

Šiluvos Marijos paveikslo kelionė

Gera būti vieno Tėvo ir
dangiškosios Motinos vaikais 15
Šiluvos žinia sklinda
Vilkaviškio vyskupijoje 18
Jaunimo kongreseliai
Telšių vyskupijoje 19
Šiluvos Marijos artumoje –
ir Vilniaus arkivyskupijos
žmonės 19

Kiti Jubilėjaus darbai ir
sumanymai

Apdovanojimai Šiluvos
Dievo Motinos medaliu 20
Darbai Šiluvoje laukiant
didžiojo Jubilėjaus 21

Renginiai ir šventės
pasitinkant Šiluvos Jubiliejų 22